

Femeie, de ce plângi?

de Annie Zac POONEN

ALFA SOFTWARE - 2010 ©

Toate drepturile rezervate Editurii Alfa Software & autorului.

*Editura Alfa Software este acreditată de Centrul National ISBN - ISSN - CIP
din cadrul Bibliotecii Naționale a României
sub numărul 1048 / 24.09.2008*

Toate drepturile rezervate. Tipărit în România. Nici o parte din această lucrare nu poate fi reprodusă sub nicio formă, prin niciun mijloc mecanic sau electronic, sau stocată într-o bază de date fără acordul prealabil, în scris, al Editurii Alfa Software sau a autorului.

All rights reserved. Printed in Romania. No parts of this publication may be reproduced or distributed in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the Publisher or the author.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POONEN, ANNIE

Femeie, de ce plângi? / Annie Zac Poonen; trad.:
Voichița Puie; Diana Joldeș. - Zalău : Alfa Software, 2010
ISBN 978-973-88915-6-2

- I. Poonen, Zac
- II. Puie, Voichița (trad.)
- III. Joldeș, Diana (trad.)

Editor: Constantin JOLDES
Consilier editorial: Adrian RUS

Annie Zac POONEN

Femeie, de ce plângi?

CUPRINS

O CARTE PENTRU TINE	5
Capitolul 1	8
DUMNEZEU ESTE TATĂL TĂU	8
Capitolul 2.....	19
DUMNEZEU E SOȚUL TĂU	19
Capitolul 3.....	24
DUMNEZEU VA SALVA COPIII TĂI.....	24
Capitolul 4.....	37
DUMNEZEU VA FI CU TINE PRIN VALEA UMBREI MORȚII.....	37
Capitolul 5.....	44
NUMELE LUI DUMNEZEU VA FI GLORIFICAT CÂND TU EȘTI PERSECUTATĂ.....	44
Capitolul 6.....	54
DUMNEZEU TE VA SCĂPA DE ÎNTRISTAREA LUMII.....	54
Capitolul 7.....	60
DUMNEZEU TE VA ATRAGE LA EL PRIN ÎNTRISTĂRI DUPĂ VOIA SA	60
Capitolul 8.....	66
DUMNEZEU ARE UN PLAN CHIAR ȘI CU DUREREA TA FIZICĂ.....	66
Capitolul 9.....	74
DUMNEZEU SE ÎNGRIJEȘTE DE FEMEILE CARE PLÂNG.....	74

Textele biblice care sunt citate din versiunea *Dumitru Cornilescu* sunt scrise cu caractere *italice*.

Celelalte citate biblice, care nu sunt scrise cu caractere italice, sunt parafrazări contextuale utilizate de autor (Nota trad.)

O CARTE PENTRU TINE

Femeia a fost binecuvântată de Creatorul ei cu o natură emotivă, sensibilă. Ea este capabilă de sentimente adânci și are o calitate rară de a înțelege problemele oamenilor. Astfel, ea este capabilă să aline durerea altora cu compasiune și afecțiune.

Însă această sensibilitate este și cauza multor probleme din viața ei. La fel ca și ceilalți, ea are parte în viață de evenimente tragice; iar în acele situații ea însăși are nevoie de ajutor!

Unele femei plâng săptămâni în șir, crezând că își vor putea îneca amărăciunile în marea lacrimilor lor. Altele plâng în locul tainic al sufletului lor și sunt zdrobite sub greutatea necazurilor lor. Multe femei păstrează în sufletul lor cicatricele emoționale ale suferințelor din trecut, mult timp după ce problemele lor au fost rezolvate.

Însă durerile și încercările pot fi puse la lucru pentru înfăptuirea unui scop bun, și anume – scopul pentru care un Dumnezeu care este suveran și care ne iubește cu o mare pasiune permite acelor dureri și încercări să intre în viața noastră. Încercările pot forma caracterul nostru. La fel cum arborele de santal își lasă seva înmiresmată pe securea care îl taie, o femeie poate deveni o binecuvântare pentru mulți (chiar și pentru persoana care îi face rău) prin ceea ce a învățat de la Dumnezeu în suferințele ei! Pentru ca o persoană feminină să devină o femeie a lui Dumnezeu ea trebuie

neapărat să fie pregătită să înfrunte multe încercări, dar nu trebuie nicidecum să permitem acestor încercări să ne copleșească.

Multe dintre prietenele mele au trecut prin mari adâncimi ale durerii și amărăciunii. În unele dintre aceste cazuri nu am fost capabilă să pătrund cu mintea adâncimile suferințelor lor. Însă – acordându-le timp, ascultându-le problemele, discutând cu ele, scriindu-le și împrietenindu-mă cu ele – toate acestea m-au îmbogățit imens. Am descoperit că putem deveni persoane mai bune dacă învățăm să ne raportăm corect la suferință și s-o folosim corect. Educația pe care o primim în școala suferinței nu o putem dobândi în niciun alt mod. Răsplata finală este asemănarea, în caracter, cu Hristos.

*„Dacă m-ar încerca, aș ieși curat ca aurul”
(Iov 23:10).*

Însă același foc care pentru *aur* are un efect purificator, pentru *lut*, în schimb, are un efect de împietrire. Femeia, de asemenea, poate fi împietrită prin suferințele ei și poate să-și trăiască viața în nesfârșite plângeri împotriva altora și chiar împotriva lui Dumnezeu!

Aproape toate încercările și suferințele noastre sunt evenimente asupra cărora noi nu avem nici un control. Însă Domnul poate să le întoarcă înspre avantajul nostru prin faptul că face să se producă ceva bun **înlăuntrul** nostru. Toate lucrurile lucrează împreună înspre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu și care sunt chemați după planul Său (*Romani 8:28*).

Isus ne întâmpină astăzi pe noi, femeile, la fel cum a întâmpinat-o pe Maria Magdalena când aceasta plângea la mormântul Lui în dimineața învierii. El ne pune și nouă aceeași întrebare: **„Femeie, de ce plângi?”**

„El cunoaște fiecare detaliu a ceea ce ni se întâmplă“ (*Iov 23:10* – Living Bible). El nu este ignorant.

Apoi, în continuare, El ne întreabă: „**Pe cine cauți?**”

Care va fi răspunsul nostru? Oare vom fi capabili să spunem sincer: „Doamne, pe **Tine** te caut în mijlocul încercărilor mele. Numai **Fața Ta** tânjesc să o văd printre lacrimile mele”.

Cât de insuficientă este mângâierea pe care o primim de la *oameni*. Mai bine haideți să privim la Isus.

Chiar și mama lui Isus, care plângea, a găsit mângâiere la *El* în timp ce El era răstignit pe cruce. El a pregătit un cămin unde să locuiască și i-a spus lui Ioan să-i poarte de grijă.

La fel este și astăzi grija pe care ne-o poartă El fiecăruia dintre noi. Haideți să ne găsim liniștea în această îngrijire a Lui.

Bangalore,

Dr. Annie Zac Poonen

Capitolul 1

DUMNEZEU ESTE TATĂL TĂU

*„Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru”
(Ioan 20:17).*

Lucrând ca medic, am întâlnit multe femei care obișnuiau să-și abandoneze bebelușii în spital, dacă acești nou-născuți erau *fetițe!* Mamele dispăreau fără să-și plătească facturile. Erau sărace și dezamăgite de faptul că au născut fete despre care credeau că le vor fi o povară pentru tot restul vieții. În India, sistemul mizerabil al obligativității zestrei provoacă atât de multe probleme în toate părțile țării, în special fetelor sărace. Acele mame au simțit că fetițele lor nou-născute ar avea șansă la o viață mai bună dacă ar fi lăsate într-un spital sau orfelinat creștin decât dacă ar fi duse înapoi în satul lor. Ar fi posibil ca, din orfelinat, vreo persoană bogată să le adopte fetița. Iar într-un orfelinat creștin, șansele ca fetele să fie abuzate de bărbați erau mult mai scăzute.

În secția mea de chirurgie se afla o fetiță drăguță, fără nume, în vârstă de doi ani, care nu a zâmbit și n-a vorbit niciodată, abia plângea și chiar refuza să mănânce. Ea a fost găsită la porțile spitalului de către un asistent social. Fetița părea să fie inteligentă, dar privind în ochii ei plini de patos, puteai doar să-ți imaginezi ce orori avusese deja de înfruntat în scurta ei viață pământească. Toți cei care lucram în acea secție o îndrăgeam și ne

străduiam s-o înveselim. De obicei, fetițele atât de mici erau trimise în vreun orfelinat creștin. Ea era pacienta mea și astfel, când și-a revenit, câțiva prieteni creștini și cu mine am aranjat ca ea să fie trimisă la un orfelinat creștin cu renume.

De-a lungul anilor, obișnuiam să mă interesez de ea, ocazional, și chiar m-am rugat pentru ea, din când în când. Apoi, într-o zi, după ce au trecut mai mult de 30 de ani, am întâlnit-o. Era acum căsătorită și avea copii. Însă prima întrebare pe care mi-a adresat-o a fost: „**Cine sunt părinții mei?**”

De-a lungul acelor 30 de ani această întrebare a obsedat-o mereu. Exista un gol în inima ei care o făcea să tânjească după iubirea unui tată și a unei mame – ceva ce ea niciodată nu primise în orfelinat.

Acum, ea avea tot ce și-ar putea dori o femeie: un soț bun, copii, educație, chiar și o slujbă bună. Totuși, această durere era prezentă în inima ei, durere care a făcut-o să plângă de-ndată ce m-a întâlnit.

Din păcate, nu i-am putut spune cine erau părinții ei pentru că nu știam; dar i-am putut spune despre un Tată iubitor care se află în Cer și care este gata să fie pentru ea mult mai mult decât ar putea fi vreodată un părinte pământesc. Totuși, ea nu reușea să-și ierte părinții necunoscuți pentru faptul că au abandonat-o atunci când ea era doar un bebeluș. Puteam să văd că acele sentimente de respingere îi distrugau sufletul.

Îmi vin în minte și alte fete care, deși au părinți, nu au primit de la aceștia iubirea și atenția după care au tânjit. La maturitate, aceste fete au devenit, de asemenea, niște individualități nesigure, retrase și nefericite, într-o lume aspră și nemiloasă.

Apoi, mai sunt fete care provin din familii destrămate și fete născute de mame necăsătorite. Multe,

multe fete care au de înfruntat asemenea tragedii simt că părinții lor nu le pot înțelege.

Multe fete tinere poartă cu ele amintirea unui trecut tragic, dar toate pot să găsească siguranța, iubirea și purtarea de grijă după care tânjesc, dacă vin la pieptul Tatălui nostru ceresc.

Ești rănită amintindu-ți de unele abuzuri pe care le-ai îndurat în trecut? Poate este o rană adâncă, secretă, a cărei cauză nu o poți spune nimănui. Odată am întâlnit o fată care a fost abuzată sexual când era doar o copilă. Se simțea atât de murdară, de furioasă și de jefuită de virginitatea ei, încât nu putea să mai aibă încredere în nici un bărbat. Cât de ușurată s-a simțit când i-am spus să privească la întreaga situație ca la „un accident” care i s-a întâmplat – pentru care ea nu era răspunzătoare în nici un fel.

Numai Isus poate vindeca orice rană și numai El poate îndepărta vinovăția și rușinea. El te poate ajuta să-ți ierți pe cel care ți-a făcut rău. Experiența ta te poate face plină de compasiune față de alții care au suferit într-un mod asemănător, ca să-ți poți ajuta.

Poate că ai resentimente față de părinții tăi severi pentru restricțiile pe care ți le-au impus cu privire la îmbrăcămintea ta, purtarea ta, etc. Unele fete simt, uneori, că ar dori să fugă departe de casă pentru a-și pune capăt zilelor. Însă nu există nici o fată pentru care viitorul se arată negativ întru totul. Orice nor întunecat este căptușit cu argintiu. Așa că învață să te gândești la lucrurile bune care ți se pot întâmpla.

Fii mulțumitoare pentru lucrurile bune pe care părinții tăi le-au făcut pentru tine, astfel că astăzi ești în viață. Dumnezeu te poate ajuta să te adaptezi la dificultățile și încercările cu care te confrunți. Așa că nu renunța niciodată la speranță.

Nu invidia soarta celor care par să aibă o viață mai bună. Dumnezeu nu a făcut nici o greșeală în felul în care te-a făcut sau în mediul pe care l-a plănuțit pentru tine. În lume sunt milioane de oameni a căror soartă este mult mai tristă decât a ta. Ai multe motive să fii mulțumitoare.

Poate ai păcătuit și ai conceput un copil înainte de căsătorie. Cunosc multe fete care în astfel de situații au luat decizia *corectă*, de a *păstra* sarcina. Unele și-au păstrat copiii cu ele, altele i-au dat spre adopție; dar nu și-au ucis copiii. Iar când s-au smerit înaintea lui Dumnezeu și s-au pocăit, El le-a dat și soți înțelegători. Domnul a luat vinovăția și rușinea lor. Așadar, poți avea încredere în Dumnezeu chiar și în situații negre ca acestea, chiar dacă alții se comportă răutăcios cu tine.

Domnul așteaptă ca să te primească și să-ți ofere o viață nouă.

Cu ceva timp în urmă am citit în ziarele din India despre trei surori (toate la vârsta căsătoriei) care s-au sinucis împreună, spânzurându-se în dormitorul lor. Tatăl lor nu-și putea permite uriașa zestre pe care o cereau părinții oricărui băiat care s-ar fi căsătorit cu vreuna dintre cele trei surori, iar tatăl a devenit frustrat și disperat. Ele au luat această decizie îngrozitoare, gândindu-se că, punând capăt vieților lor, vor putea pune capăt mizeriei în care se afla tatăl lor!! Ce tragic!

Probabil te confrunți cu o situație similară, în care fiecare propunere de căsătorie ajunge să fie anulată din cauza uriașei zestre pretinse. Nu te descuraja. Dumnezeu este Tatăl tău, El îți cunoaște nevoia și se îngrijește de tine. *Căsătoria* nu este cel mai mare lucru în viață, ci împlinirea planului lui Dumnezeu pentru viața ta. Așa că dedică-te lui Dumnezeu în întregime și caută să înfăptuiești doar voia Lui în viața ta. Astfel vei avea o viață împlinită când te vei apropia de sfârșitul ei, fie că

ești căsătorită, fie că nu. Printre cei mai mari misionari din lume s-au numărat și femei necăsătorite.

Ai *căzut la vreun examen*, chiar și după ce ai dat tot ce ai avut mai bun? Simți că alții nu sunt înțelegători cu tine? Îți induce diavolul sentimentul că întreaga ta viață este un eșec? Nu hrăni acele gânduri demonice, pentru că ele te pot conduce, în final, într-un punct în care, probabil, vei încerca să-ți pui capăt zilelor.

Sora mea, poți să te oprești din plâns. Viața ta nu trebuie să ajungă într-un impas doar pentru că ai căzut la un examen, și nici chiar dacă ai căzut la mai multe examene. Du-te și dă din nou acele examene. Într-o zi vei reuși. Niciodată nu renunța. Și dacă nu treci sau dacă nu ai inteligența ori resursele financiare necesare pentru continuarea studiilor, amintește-ți că Dumnezeu i-a ales pe cei săraci și slabi ai acestei lumi pentru a-i face de rușine pe cei pricepuți și bogați.

Dumnezeu te iubește exact așa cum ești – fie că îți iei, fie că nu îți iei examenele! El nu se uită la carnetul tău de note înainte să te primească!

Probabil ai fost *dezamăgită în dragoste*! Cel cu care ai sperat că te vei căsători s-a căsătorit acum cu altcineva. Și plângi – așa cum ar face toate tinerele în asemenea situații.

Însă, dacă acel tânăr s-a căsătorit cu altcineva, aceasta dovedește doar faptul că el nu a fost *în voia lui Dumnezeu pentru tine*. Dumnezeu are pe cineva mai bun sau are *ceva* mai bun pentru tine – poate o viață în care să-L slujești *singură*, doar pe El.

Dumnezeu permite multe situații în viața noastră pentru ca El să devină mai prețios pentru noi decât orice și oricine altcineva din lumea aceasta. Lasă-L pe El să fie pentru tine, de-acum înainte, Cel mai frumos dintre toți cei de pe fața Pământului.

Așa că, aceluia dintre voi care ați fost *părăsite de părinții voștri*, permiteți-mi să vă spun că nu aveți nevoie să aflați motivul pentru care ați fost abandonate de părinții voștri. *Venirea voastră în lume nu a fost o greșală*, pentru că toate zilele voastre au fost scrise din veșnicii în Cartea lui Dumnezeu (*Psalmi 139:15,16*).

Ai fost aleasă de Dumnezeu înainte ca El să întemeieze lumea (*Efesenii:4,5,11*). Tu nu ești răspunzătoare pentru greșelile părinților tăi.

Ai tânjit destul după o familie. Acum bucură-te că ai un Tată Ceresc care vrea să ai părtășie cu cei dragi ai Lui, în familia Lui și adu-ți aminte: *El nu-și abandonează copiii niciodată*.

El te-a iubit cu o iubire veșnică și El Și-a revărsat această iubire peste tine. Imaginează-te mereu ca un copil, în siguranță în brațele iubitoare ale lui Dumnezeu, Tatăl tău. Ai fost creată în asemănarea Sa și El tânjește să te binecuvânteze și să-ți fie aproape întotdeauna.

El așteaptă să-ți arate tot ce a pus deoparte pentru tine. Într-o zi te va lua să locuiești în Casa pe care El a pregătit-o special pentru tine – un loc mult mai bun decât orice moștenire sau casă pământească. Însă trebuie neapărat să-I accepți oferta de a deveni copilul Său, pentru a fi părtăș familiei Lui. Atunci nimeni nu te va smulge din mâna Sa. Așa că dă-i Lui întreaga ta viață.

„Dar tuturor celor ce L-au primit [pe Isus], adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1:12).

Poți să devii un copil al Tatălui Ceresc dacă recunoști că ești păcătoasă și accepți jertfa lui Isus pentru păcatele tale.

Pocăiește-te de toate păcatele tale, renunțând la ele, și El te va curăța pe deplin în sângele pe care L-a vărsat pentru tine.

Iartă-i pe toți cei care te-au nedreptățit – inclusiv pe părinții tăi.

Nu permite amintirilor din trecut să îți controleze acțiunile sau să te condamne.

Nu poți să împlinești planul lui Dumnezeu pentru viața ta dacă tu continui să dai curs sentimentelor de condamnare pentru trecutul tău.

Trebuie neapărat să lași trecutul în urmă, odată pentru totdeauna. Pune trecutul tău sub sângele răscumpărător al Domnului Isus și grăbește-te înspre viitor.

Isus a suferit și a murit nu numai ca să te curățească, dar și ca să *te facă să te simți curată*.

Când Hristos vine în viața ta ești justificată, îndreptățită, înaintea lui Dumnezeu.

Iar Dumnezeu te vede acum *așa ca și cum nu ai fi păcătuit niciodată în viața ta*. Lasă ca înțelegerea clară a acestui fapt să aducă bucurie în inima ta – *întotdeauna*.

Astfel, tu, asemenea multora dintre noi care am făcut ceea ce eu tocmai ți-am scris, vei aparține minunatei familii a lui Dumnezeu.

Pe măsură ce vei citi Biblia, Îl vei auzi pe Dumnezeu vorbind inimii tale.

Și când Îi vei vorbi în rugăciune, vei avea siguranța că El te aude din Ceruri și îți va răspunde.

Tatăl i-a spus odată lui Isus: „*Tu ești Fiul Meu Preaiubit în care Îmi găsesc toată plăcerea*”. Într-o zi, El te va numi și pe tine preaiubita Lui copilă – una în care El Își găsește toată plăcerea. Nu mai plânge!

Nu ești o orfană. **Tu ești copilul unui Rege.**

Nu cu mult timp în urmă am citit o scrisoare care exprimă foarte frumos ceea ce încerc eu să îți spun. A fost scrisă de Barry Adams, care a fost foarte binevoitor și mi-a dat permisiunea să citez în întregime compilația lui inspirată:

Scrisoarea de dragoste a Tatălui

Cuvintele pe care urmează să le citești sunt adevărate.

Dacă le vei permite, ele îți vor schimba viața – pentru că vin din inima lui Dumnezeu. El te iubeste.

Și El este Tatăl pe care L-ai căutat toată viața.

Aceasta este scrisoarea Lui de dragoste pentru tine.

Copilul Meu,

S-ar putea să nu Mă cunoști, dar Eu știu totul despre tine (*Psalm 139:1*).

Eu știu când stai jos și când te scoli (*Psalm 139:2*).

Eu cunosc toate căile tale (*Psalm 139:3*).

Chiar și perii din cap îți sunt numărați (*Matei 10:29-31*).

Pentru că tu ai fost creată după chipul și asemănarea Mea (*Geneza 1:27*).

În Mine ai viața, mișcarea și ființa (*Fapte 17:28*).

Pentru că tu ești din neamul Meu (*Fapte 17:29*).

Eu te-am cunoscut deja dinainte de a fi tu concepută (*Jeremia 1:4-5*).

Eu te-am ales când am plănuit creația (*Efeseni 1:11-12*).

Venirea ta pe lume nu a fost o greșeală, fiindcă toate zilele vieții tale sunt scrise în cartea Mea (*Psalms 139:15-16*).

Eu am stabilit cu exactitate momentul nașterii tale și locul în care să locuiești (*Fapte 17:26*).

Tu ai fost creată atât de tainic și atât de minunat! (*Psalms 139:14*).

Eu te-am țesut în pânțelele mamei tale (*Psalms 139:13*).

Eu te sprijinesc încă de când te-ai născut (*Psalms 71:6*).

Eu am fost reprezentat greșit de către cei care nu Mă cunosc (*Ioan 8:41-44*).

Eu nu sunt distant și furios, ci sunt expresia completă a iubirii (*1 Ioan 4:16*).

Și dorința mea este să-Mi revărs iubirea asupra ta (*1 Ioan 3:1*).

Pur și simplu, pentru că ești copila Mea și fiindcă eu sunt Tatăl tău (*1 Ioan 3:1*).

Eu îți ofer mai mult decât ți-ar fi putut oferi vreodată tatăl tău pământesc (*Matei 7:11*).

Căci Eu sunt Tatăl desăvârșit (*Matei 5:48*).

Orice dar desăvârșit pe care-l primești vine din mâna Mea (*Iacov 1:17*).

Căci Eu sunt Cel ce-ți poartă de grijă și îți acoperă toate nevoile (*Matei 6:31-33*).

Planul Meu pentru viitorul tău a fost dintotdeauna plin de speranță (*Ieremia 29:11*).

Căci te iubesc cu o iubire veșnică (*Ieremia 31:3*).

Gândurile Mele despre tine sunt nenumărate, ca nisipul mării (*Psalms 139:17-18*).

Și Eu Mă bucur pentru tine cântând
(*Țefania 3:17*).

Nu voi înceta să îți fac bine (*Ieremia 32:40*).

Pentru că tu ești prețioasă înaintea Mea
(*Exod 19:5*).

Eu doresc din toată inima Mea și din tot sufletul
Meu să te statornicesc în ceea ce este bine pentru tine
(*Ieremia 32:41*).

Și vreau să-ți arăt lucruri mari și minunate
(*Ieremia 33:3*).

Dacă Mă vei căuta din toată inima, Mă vei găsi
(*Deuteronom 4:29*).

Eu să fiu desfătarea ta și îți voi da tot ce-ți dorește
inima (*Psalom 37:4*).

Pentru că Eu sunt Cel care ți-am dat acele dorințe
(*Filipeni 2:13*).

Eu sunt în stare să fac pentru tine mai mult decât
ai putea să-ți imaginezi (*Efeseni 3:20*).

Fiindcă Eu sunt Cel care te întărește
(*2 Tesaloniceni 2:16.17*).

De asemenea, Eu sunt Tatăl care te mângâie în
toate necazurile tale (*2 Corinteni 1:3-4*).

Când ești cu inima zdrobită, Eu sunt aproape de
tine (*Psalom 34:18*).

Așa cum un păstor ia în brațe un miel, așa te-am
ținut aproape de inima Mea (*Isaia 40:11*).

Într-o zi voi șterge orice lacrimă din ochii tăi
(*Apocalipsa 21:3-4*).

Și îți voi lua toată durerea pe care ai suferit-o pe
acest Pământ (*Apocalipsa 21:3-4*).

Eu sunt Tatăl tău și te iubesc la fel de mult cum Îl
iubesc pe Fiul Meu, Isus (*Ioan 17:23*).

Căci în Isus s-a descoperit iubirea Mea față de tine
(*Ioan 17:26*).

El este întipărirea Ființei Mele (*Evrei 1:3*).

El a venit să demonstreze că Eu sunt pentru tine,
nu împotriva ta (*Romani 8:31*).

Și pentru a-ți spune că Eu nu țin în socoteală
păcatele tale (*2 Corinteni 5:18-19*).

Isus a murit pentru ca tu și cu Mine să fim
împăcați (*2 Corinteni 5:18-19*).

Jertfa Lui a fost cea mai grăitoare dovadă a iubirii
Mele pentru tine (*1 Ioan 4:10*).

Eu am renunțat la tot ce am iubit ca să câștig
iubirea ta (*Romani 8:31-32*).

Dacă primești darul Fiului Meu, Isus, Mă primești
pe Mine (*1 Ioan 2:23*).

Și nimic nu te va mai despărți vreodată de
dragostea Mea (*Romani 8:38-39*).

Vino acasă și voi face cea mai mare sărbătoare pe
care a văzut-o Cerul vreodată (*Luca 15:7*).

Eu dintotdeauna am fost și întotdeauna voi fi: Tată
(*Efeseni 3:14-15*).

Întrebarea Mea este: **Vrei tu să fii copila Mea?**
(*Ioan 1:12-13*)

Te aștept (*Luca 15:11-32*).

Cu iubire,

Tatăl tău,

Dumnezeul Atotputernic.

(Drept de autor: Barry Adams – 1999)
[Puteți vedea „Father’s Love Letter” pe site-ul
<http://www.fathersloveletter.com>]

Capitolul 2

DUMNEZEU E SOȚUL TĂU

„Căci Făcătorul tău este bărbatul tău: Domnul este Numele Lui și Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel. El se numește Dumnezeu în tregului pământ” (Isaia 54:5).

O bună prietenă de-a mea și-a pierdut soțul, pe neașteptate, într-un accident tragic. Acesta nici măcar nu și-a putut lua rămas bun de la tânăra lui soție. Viața lui a fost stinsă prin greșeala brutală a unui șofer care, beat fiind, a trecut cu mașina peste el; și aceasta s-a întâmplat în timp ce soțul ei era în drum spre o întâlnire de rugăciune.

O altă prietenă și-a pierdut soțul în urma unei scurte boli. Acel musafir nepoftit numit „Moarte” vine neinvitat în fiecare casă. Numai cea văduvită poate înțelege crunta durere și singurătatea pe care o aduce moartea. Gândurile îți sunt pline de amintiri legate de acela pe care l-ai iubit și îți dorești mereu să poți retrăi împreună cu el acele zile fericite, dar nu mai e posibil. Lacrimile care curg zi după zi și hohotele de plâns din noapte sunt singura ușurare sufletească pe care o ai în durerea zdrobitoare, care simți că te copleșește. Biblia spune că Domnul nostru numără fiecare lacrimă a noastră: „Tu m-ai văzut agitându-mă și zvârcolindu-mă în noapte. Tu ai strâns toate lacrimile mele în burduful

Tău! Ai înregistrat fiecare lacrimă de-a mea în cartea Ta” (*Psalm 56:8* – Living Bible).

O scumpă copilă a Domnului a citit următorul articol exact în luna în care tânărul ei soț a plecat la Domnul. Când am cunoscut-o, am înțeles modul în care a reușit ea să găsească o mare mângâiere în Domnul, prin acest articol:

„Astăzi există, probabil, o femeie care, în urmă cu un an, cu câteva luni sau săptămâni sau poate chiar în urmă cu câteva zile, avea lângă ea un bărbat atât de puternic și înțelept, încât ea însăși era eliberată de orice grijă și responsabilitate, toate poverile fiind luate asupra lui. Cât de luminoase și pline de fericire erau zilele în compania lui! Însă ziua cea întunecată a venit, iar cel pe care ea îl iubea a fost luat de lângă ea. Cât de singuratică, goală, stearpă și plină de poveri și griji este acum viața ei! Ascultă, femeie, există Cineva care pășește alături, atât de aproape de tine, astăzi, Unul care este mult mai înțelept, mai puternic și mai iubitor, care e mult mai capabil să te conducă și să te ajute decât cel mai înțelept, mai puternic și mai iubitor soț care a trăit vreodată. El este gata să poarte toate poverile și responsabilitățile vieții pentru tine. Da, și este gata să facă mult mai mult decât atât: e gata să vină și să locuiască în inima ta și să umple fiecare colțișor al inimii tale goale și îndurerate și astfel să alunge toată singurătatea și durerea din inimă, pentru totdeauna” (A. W. Tozer).

O altă femeie nu mai putea să trăiască alături de soțul ei alcoolic și simțea că a ajuns la limita răbdării. Toți prietenii ei o sfătuiau să se despartă de el. Era la capătul puterilor. Nu avea unde să meargă și nu știa cum ar putea fi în stare vreodată să înfrunte totul de una singură.

Suferi de ceva asemănător? Te simți copleșită de singurătate în urma despărțirii de soțul tău? Ești obsedată de amintiri care aduc regrete și remușcări? Te trezești dorindu-ți ca acele izbucniri de furie să nu fi avut loc niciodată?

Chiar dacă ești un părinte rămas singur, care are de înfruntat situații încurcate și complexe din cauza copiilor tăi și ești înconjurată de rude care nu-ți oferă niciun sprijin, nimic nu este prea dificil pentru Domnul.

El va intra în viața ta și va dezlega fiecare nod pe care l-a legat Satan și va rezolva fiecare problemă – dar numai dacă Îi vei preda Lui totul, fără nici o rezervă.

Așa că oprește-te din plâns. Doar predă-I cioburile vieții tale. El e Meșterul - Olar care poate să refacă orice vas spart. Noi suntem doar lut în mâinile Olarului! (*Jeremia 18:6*).

Ai de înfruntat rafalele reci ca gheața din partea unei femei care a intrat în viața soțului tău? Domnul te poate ajuta să-i ierți pe amândoi. *Nici măcar aceasta* nu trebuie să dăuneze vieții tale.

Nu mai vărsa lacrimi de furie. Domnul va recupera pierderea partenerului tău. El poate chiar să schimbe inima lui și să o întoarcă din nou înspre tine. El este un Dumnezeu care face minuni.

Nu plănuiești nimic din ură. În schimb, cere-I lui Dumnezeu să-ți umple inima cu iubirea Lui și să-ți dea har pentru a-i adresa soțului tău cuvinte ale iubirii, în locul cuvintelor pline de amărăciune. Dumnezeu este aproape de cei care sunt zdrobiți în duhul lor.

Poate ți-ai dorit atât de mult să fii căsătorită, dar până acum nu a apărut nici o relație potrivită pentru tine. Găsește-ți alinarea doar în Isus. Tatăl ni L-a dăruit deja

pe Cel mai bun Ajutor, și anume – pe Duhul Sfânt (Ioan 14:16). El nu ne va lăsa fără mângâiere.

Poate ești deranjată ori de câte ori auzi vestea că cineva se căsătorește. Simți că nu ai putea să o feliciți din toată inima pe mireasă. Mai degrabă îți vine să te închizi în camera ta și să plângi. Isus îți este aproape și simte durerea ta.

Isus cunoaște toate nopțile tale întunecate și pline de plânsete amare, bine ascunse pe timpul zilei printr-un calm aparent. El nu stă la distanță atunci când copilul Său iubit trece prin suferință. Inima Lui a sângerat pentru noi. El va coborî până în adâncul suferințelor tale, te va atinge, va revărsa peste inima ta balsamul Său vindecător și va face ca durerea ta să devină suportabilă.

Jugul Lui este bun și sarcina Lui este ușoară. Iar credințioșia ta în această încercare îți va aduce, în final, o greutate veșnică de slavă.

Am auzit mărturiile unor văduve ale căror soți au fost martirizați pentru Domnul. Cât de intensă era atmosfera biruinței ce emana din cuvintele lor!

Acest fapt m-a uimit!

Cum puteau ele să-i ierte pe cei care le-au omorât soții?

Numai Domnul, care Se ruga pentru cei care-L răstigneau, spunând: „*Tată, iartă-i, căci nu știi ce faci!*”, este Singurul care ne poate ajuta să iertăm și noi ca El.

Odată am cunoscut o tânără văduvă, săracă, al cărei soț fusese omorât cu securea în India de Nord, pentru că predicase Evanghelia. Am fost mișcată enorm de mult de mărturia ei. Stând acolo, împreună cu copilașii ei, spunea că rugăciunea ei era ca în același loc, în care a fost vărsat sângele soțului ei, să se nască o biserică. Ea

era, într-adevăr, o soră care deși plângea era triumfătoare.

Sângele lui Isus „*vorbește mai bine decât sângele lui Abel*”, fiindcă cere cu insistență milă pentru vrăjmași, spre deosebire de sângele lui Abel care cerea cu insistență răzbunare.

Un copil adevărat al lui Dumnezeu poate să trăiască așa cum ne-a învățat Domnul în *Predica de pe Munte (Matei capitolele 5, 6 și 7)*.

Dumnezeu este Unul al *văduvelor* și al *orfanilor*.

Isus a spus o pildă despre stăruința în rugăciune, în care ne-a asemănat cu o *văduvă* care a mers la un judecător nedrept pentru a cere protecție împotriva agresorului ei. Ea a fost stăruitoare și astfel a primit ceea ce a cerut.

Odată, Isus a lăudat în public o *văduvă* care a dăruit lui Dumnezeu doi bănuți – ceea ce alții considerau a fi atât de puțin. Însă ea a dăruit din sărăcia ei și dărnicia aceasta a costat-o întreaga ei existență materială.

De aici învățăm că Isus ia în considerare fiecare mic sacrificiu pe care îl facem pentru El și, cu atât mai mult, sacrificiile pe care le facem în durere și-n lacrimi.

Biblia spune că o văduvă evlavioasă „spală picioarele sfinților” (*1 Timotei 5:10*) sau, cu alte cuvinte, ea va înviora inimile oamenilor lui Dumnezeu prin slujirea ei.

O văduvă poate face aceasta numai dacă și-a pus, mai întâi, propriile ei poveri, suferințe și lacrimi la picioarele Domnului.

Capitolul 3

DUMNEZEU VA SALVA COPIII TĂI

„Eu voi scăpa pe fiii [copiii] tăi” (Isaia 49:25).

Într-o zi am primit un apel telefonic, care venea de la o mare depărtare, de la o mamă disperată. Ea și-a trimis fiul să studieze la o facultate care se afla la câteva sute de mile depărtare. Acolo, prietenii lui l-au îndrumat înspre un grup cultic așa-zis “creștin”. În loc să-și termine studiile, băiatul a devenit un membru fanatic al aceluia grup și acum toți banii și-i dădea grupului. El și-a însușit comportamentul și limbajul aceluia grup și, ca urmare, nu mai dorea să aibă nimic de a face cu familia lui. Pentru a-și justifica acțiunile, grupul folosea anumite pasaje din Scriptură, dar toți creștinii adevărați puteau vedea deslușit că ei greșeau. Liderul grupului dădea directive amănunțite chiar și în legătură cu cele mai mici detalii ale vieții cotidiene ale membrilor și ei trăiau ca o familie strâns unită. Cu toate că pretindeau că sunt fericiți, membrii acestui grup aveau sufletul gol și robit. Numai foarte puțini reușeau să părăsească grupul vreodată.

Părinții acestui băiat au comis greșeala că, pe măsură ce copiii lor creșteau, ei nu acordau un timp zilnic dedicat părtășiei cu Dumnezeu în familia lor. Abia atunci când necazul i-a lovit au început să-L caute pe Dumnezeu. Acum, ei și-au dat seama că numai Dumnezeu putea să mai vorbească fiului lor. Numai

rugăciunea mai putea rupe legăturile puternice cu care acesta era legat.

Îmi aduc aminte de un alt tânăr. Acesta crescuse într-o familie creștină excelentă, fiind învățat încă de mic să nu iubească lumea. Când a plecat la facultate, presiunea de grup a colegilor l-a făcut să cedeze în fața ispitei de a participa la chefuri și la un mod de viață destrăbălat. Dumnezeu însă a răspuns la rugăciunile fierbinți ale părinților îndurerați și astăzi acest băiat este un creștin adevărat.

Uneori se întâmplă ca unii dintre copiii care au crescut în familii evlavioase să aibă o perioadă de regres, atunci când ei caută să încerce plăcerile acestei lumi. În astfel de situații trebuie ca noi, mamele, să *ne rugăm* pentru *eliberarea* lor din astfel de zile întunecate.

Toate mamele au avut momente în care au plâns pentru copiii lor.

Unele plâng deoarece copiii lor s-au născut cu un handicap, cu probleme de sănătate sau cu boli incurabile.

Altele plâng deoarece copiii lor s-au rătăcit de la Păstorul cel Bun și trăiesc ca fii risipitori, „*într-o țară depărtată*”, fără vreo relație de comunicare cu părinții lor, chiar dacă trăiesc în aceeași casă cu aceștia.

Unele plâng pentru că fiul sau fiica lor sunt pierduți într-o sectă și nu mai doresc să aibă nimic de-a face cu părinții lor. Unii copii sunt victime ale băuturii și a drogurilor. Alții sunt prinși în prietenii rele. Unii au intrat în bande criminale și sunt arestați și închiși.

În oricare dintre aceste situații e posibil ca tânărul sau tânăra, să fi trecut prin presiuni care nu pot fi înțelese de părinții lor. Poate copilul nu a avut niciodată sentimentul că *aparține* familiei. Poate că s-a simțit izolat datorită conflictelor dintre generația sa și cea a părinților

lui. Se poate să fi fost și o lipsă de comunicare între părinte și copil.

Însă există speranță pentru fiecare dintre ei.

Am auzit de mulți tineri care, în final, și-au predat viața Domnului în timp ce se aflau în închisoare.

Copiii noștri nu pot fugi *la nesfârșit* dinaintea lui Dumnezeu. Iubirea și mila Lui îi urmăresc și, într-un final, îi va ajunge. O femeie evlavioasă a spus odată: „Nimic nu este *prea mare* pentru *puterea Lui* și nimic *prea mic* pentru *iubirea Lui*”.

Așadar, mamă dragă, rugăciunile tale scăldate în lacrimi nu sunt pierdute. Continuă să te rogi.

Odată am vizitat o familie creștină, unde toți cei patru copii sufereau cumplit datorită unei dizabilități fizice care, mai târziu, în anii adolescenței, le-a cauzat o atrofiere a trupului din ce în ce mai avansată, astfel că trei dintre copii au paralizat iar cel mai mare a murit. Însă, cu toate acestea, familia întreagă radia de iubirea lui Dumnezeu. Mama muncea din greu pentru a face mai ușoară viața copiilor ei, chiar dacă știa că va trebui să-i culce, rând pe rând, în sicriile lor. Ea plângea, dar știa că într-o bună zi îi va vedea în trupuri sănătoase, înviate. Cu câteva luni în urmă am auzit că toți copiii ei erau deja în Cer și că suferința lor pe acest Pământ fusese curmată.

Dumnezeu ne dă copiii ca pe un împrumut pe Pământ, pentru o scurtă perioadă, ca noi să îi pregătim pentru Împărăția Lui. Cândva am citit un poem care ne vorbește despre responsabilitatea pe care o avem pentru copiii pe care ni-i dă Dumnezeu:

COPILUL PE CARE NI L-A ÎMPRUMUTAT DUMNEZEU

„Îți voi împrumuta un copil de-al Meu pentru un timp”, a spus Dumnezeu,

„Pentru a-l iubi cât trăiește și pentru a Mi-l da înapoi când moare.

Poate fi pentru un an sau doi, sau cinci, sau patru, sau trei;

Dar Mă pot bizui că vei avea grijă de el până-l voi chema acasă?

El își va aduce drăgălășenia pentru a te încânta; șederea lui va fi scurtă,

Amintirea lui va fi totdeauna o mângâiere în suferințele tale.

Nu pot promite că va rămâne pe Pământ, de vreme ce toți se întorc de acolo.

Însă există lecții învățate pe Pământ pe care vreau ca acest copil să le-nvețe.

M-am uitat peste întreg Pământul să caut învățători adevărați;

Și dintre toți oamenii de pe Pământ, acum te-am ales pe tine.

Acum, îi vei putea dărui toată iubirea unui părinte, nici considerând truda-n zadar,

Nici urându-Mă când îl voi lua-napoi pe acest copil pierdut?”

Și iată ce-au răspuns părinții: „Dumnezeule drag, făcă-se voia Ta.

Pentru toată bucuria pe care acest copil o va aduce, ne vom asuma riscul întristării.

Îl vom ocroti cu multă grijă, îl vom iubi cât vom putea.

Iar pentru fericirea ce-o va aduce, vom fi totdeauna mulțumitori;

Dar dacă-l vei chema acasă, mai curând decât ne-am aștepta,

Vom primi cu curaj necazul amar și a-nțelege vom încerca.

(Autor necunoscut)

Adu-ți aminte, dragă mamă, copiii au multe simțăminte acolo adânc, în sufletul lor. Însă le vine foarte greu să-și exprime simțămintele în cuvinte. Așa că trebuie să fii înțelegătoare cu ei când sunt rău dispuși, tăcuți sau rezervați. Ei nu sunt răuvoitori. Doar se luptă cu ceva în interiorul lor.

Prin orice ar trece copilul tău, adu-ți aminte că există Cineva în Cer care îl înțelege pe deplin. El a stat lângă patul în care zăcea fiica moartă a lui Iair și a înviat-o. Imaginează-ți scena aceea în care Isus i-a luat cu El pe câțiva dintre ucenici împreună cu părinții zdrobiți de durere și i-a dus în camera fetei, închizând ușa după ei. Apoi a înviat-o din morți, a dat-o înapoi părinților ei și le-a spus să dea fetei ceva de mâncare.

Lasă-L pe Isus să facă la fel și pentru tine, astăzi. Pe măsură ce plângi, lasă-L să te ducă în intimitatea cămăruței tale. El va face ceva la fel de minunat și pentru copilul tău. Nu te descuraja.

Toate mamele care mijlocesc în mod regulat pentru copiii lor își aduc aminte de ocazii în care, la un anumit moment, au fost îndemnate, printr-un imbold lăuntric puternic, să se roage mai mult pentru unul dintre copii. După un timp de stăruință în rugăciune, acel

îmbold lăuntric a încetat. Mai târziu au constatat că, exact în acea perioadă de timp, copilul lor fost într-un mare pericol. În acest mod, Dumnezeu face din noi luptători în rugăciune pentru copiii noștri. Rugăciunea nu este ceva la care recurgem în ultimă instanță, ci **singurul răspuns** la problemele cu care se confruntă copiii noștri.

Văduva din Nain și-a primit înapoi fiul înviat din morți. Copilul tău poate fi mort spiritual și chiar urât mirositor (cum a fost Lazăr), dar și el sau ea va auzi chemarea lui Isus și va ieși afară înviat. Așa că insistă înaintea Domnului în rugăciunea pentru copilul tău, zi și noapte. Dumnezeu, care ne-a dat multe promisiuni, le va împlini pe toate și îți va răspunde fără întârziere. Ochiul tău nu a văzut și urechea ta încă nu a auzit ceea ce a păstrat Dumnezeu pentru tine, dacă Îl aștepti pe El. **„Ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu”**.

Acest verset a fost un izvor tainic, care m-a întărit de atâtea ori în încercările mele. Pot să depun mărturie pentru nenumărate răspunsuri la rugăciuni în privința propriilor mei copiii, în atât de multe împrejurări diferite. Îi dau toată slava lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El ca răspuns la rugăciuni, pentru toți cei patru băieți ai mei. Știu că *rugăciunea schimbă situațiile*. Poate schimba situațiile și în viața ta – și în viața copiilor tăi. Dumnezeu poate să facă pentru noi și pentru copiii noștri, „nespus mai mult decât am putea noi cere sau gândi vreodată” (*Efeseni 3:20*).

Dacă copilul tău este victima vreunui obicei rău, nu-l apăsa niciodată prin condamnări. El este deja destul de rănit. El vrea să fie liber, dar nu se poate elibera singur. Totodată, este important să-ți dai seama că, nici pe tine însăși să nu te condamni niciodată. Nici *nu* este cazul să spui: „Dacă aș fi fost măcar o mamă mai bună!”

Nici o mamă nu este perfectă. Noi, toate, facem ceea ce credem că e mai bine, dar facem și multe greșeli.

Mărturisește Domnului orice te neliniștește, iar apoi încheie capitolul, treci peste aceste tulburări. Debarasează-te de toate remușcările și de toate sentimentele de autocondamnare. *Autocondamnarea* este una dintre cele mai rele săgeți ale lui Satan, prin care rănește și, răsucind tăișul în rană, întreține acea rană, paralizându-i pe mulți dintre copiii lui Dumnezeu și determinându-i să nu se mai roage. Noi suntem pe un câmp de bătălie, luptând pentru viața copiilor noștri. Deci haideți să nu ne consumăm energiile plângând. Mai este mult de lucru, deci trebuie să ne ridicăm și să muncim chiar acum. Cere-i lui Dumnezeu să te ajute să-i vorbești copilului tău. Lasă-L pe Dumnezeu să sfărâme barierele care s-au adunat de-a lungul anilor. Prin apelurile tale înlăcrimate cooperezi cu Dumnezeu pentru înfăptuirea de noi minuni în viața fiului sau fiicei tale.

Tu ești cea care trebuie să lupți în locul copilului tău, deoarece el este neputincios. *Tu* ești cea care trebuie să fii tare. Așa cum David, odinioară, smulgea mielul din gura leului, la fel trebuie și noi să-i smulgem pe copiii noștri din gura lui Satan.

Până acum ai fost o femeie timidă și slabă, dar acum ridică-te, șterge-ți lacrimile și alătură-te celor care luptă în bătălia din lumea spirituală. Hrănește-te cu Pâinea Vieții, folosește sabia Duhului, Cuvântul lui Dumnezeu, ca să lupți împotriva diavolului și să-l izgonești din familia ta. Muștră-l în Numele lui Isus și el va fugi, așa cum a promis Domnul, cu viteza fulgerului (*Iacov 4:7* și *Luca 10:18*).

Este neapărat necesar ca în astfel de vremuri să descoperi marea valoare a Cuvântului lui Dumnezeu. Nu lăsa ca această încercare, prin care treci cu copilul tău,

să-ți stoarcă energia duhovnicească. Minunatele promisiuni ale lui Dumnezeu te pot susține chiar și în momentele celor mai adânci întristări. Citește Psalmii lui David. În Psalmi există o putere deosebită care, în vremurile de încercare și de durere, ne întărește și ne ridică spiritual. Apelează la Dumnezeu și cere-I să „facă un semn al bunăvoinței și favorii Lui pentru tine” (Psalmul 86:17). Declară în lumea spirituală și revendică promisiuni ca acestea:

„Vă voi răsplăti astfel anii, pe care i-au mâncat lăcustele” (Ioel 2:25).

„Credincios este Cel ce a făcut făgăduința”. „Ce a spus oare nu va face?” (Evrei 10:23; Numeri 23:19).

„Slava acestei Case din urmă va fi mai mare decât a celei dintâi” (Hagai 2:9).

„...ai făcut minuni la care nu ne așteptam...” (Isaia 64:3).

„Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună” (2 Corinteni 9:8).

Astfel de cuvinte sunt profetice, puternice și pot face minuni pentru noi.

*„O, minunat, minunat Cuvânt al Domnului!
Adevărată înțelepciune dezvăluie paginile lui:
Și chiar dacă le citim de-o mie de ori, din nou,
Ele niciodată, niciodată nu se-nvechesc.
Fiecare verset are-o comoară, fiecare promisiune o
perlă,
Astfel că toate, dacă vor, ne pot da siguranță;
Și știm c-atunci când timpul și lumea vor trece
Cuvântul lui Dumnezeu în veci va dăinui.*

(Julia Sterling)

Dumnezeu, care l-a scăpat pe David din cursele întinse de vrăjmașii lui, îl va scăpa și pe copilul tău (citește și revendică-ți promisiunea din *Psalmul 124:6-8*).

Poartă-te cu copilul tău ca atunci când a avut o boală, nu de parcă ar fi un criminal. În niciun caz să nu spui vreodată copilului tău cuvinte ca acestea: „Cum ai putut să ne faci așa ceva?”

Poate că îți este rușine, gândindu-te ce vor putea spune alții despre copilul tău, dar nu trebuie să-ți pese de părerile oamenilor. Soțul meu spune mereu că părerile oamenilor trebuie să le arunci la coșul de gunoi! Copilul tău valorează mai mult decât orice om de pe Pământ. Așa că nu îți pierde vremea plângând pentru onoarea familiei tale care este pătată acum. Plânge pentru copilul tău, căci el poate fi recâștigat pentru Dumnezeu. Asta e tot ce contează.

Spune copilului tău cuvinte ale vindecării, ale iertării, ale credinței și împăcării. Tratează-l ca pe un om matur, pentru că maturitatea e stadiul la care aspiră el să ajungă.

Roagă-te cu credință și salvează-ți copilul din capcana diavolului. Apelează la sprijinul în rugăciune a prietenilor tăi creștini. Fii pregătită să-l primești înapoi pe copilul tău în mod *necondiționat*, exact așa cum l-a primit tatăl pe fiul risipitor. Dacă este necesar, fii gata să-l ajuți să obțină ajutor medical și profesional. Există oameni special instruiți să trateze astfel de probleme ale tinerilor și tu poți obține ajutorul lor. Pe de altă parte, ai putea să studiezi temeinic în legătură cu problema pe care o are copilul tău și să-l ajuți tu însăși. Mai presus de toate, fii unită cu soțul tău și rugați-vă pentru copilul vostru. Dacă există dezbinare în familie, diavolul are un punct de sprijin. Isus a spus că dacă doi sunt uniți în

Numele Lui și astfel, împreună, adresează o cerință Tatălui, lucrul cerut le va fi dat.

Deci nu învinui pe *nimeni*. Chiar dacă copilul tău va trebui să culeagă ce a semănat, adică urmările unei vieți capricioase, adu-ți aminte că există speranță pentru fiecare. *Psalmul 119:59* spune: „*Mă gândesc la căile mele și îmi îndrept picioarele spre învățăturile Tale*”. Fiul risipitor s-a întors în final la casa tatălui său. Mă gândesc că părinții lui trebuie să fi plâns mult pentru el. Într-o zi însă lacrimile lor de întristare au fost transformate în lacrimi de bucurie.

Indiferent ce anume i se întâmplă copilului tău în acest moment, poate fi o surpriză pentru tine. Însă nu și pentru Dumnezeu. El știa ce urma să se întâmple și are deja o soluție. El are o soluție pentru fiecare problemă și chiar pentru fiecare greșeală de-a noastră. Deci putem veni la El cu o încredere totală și având o siguranță deplină că El îi va elibera pe copiii noștri din fiecare situație critică.

„Când mi se amăra inima și mă simțeam străpuns în măruntaie, eram prost și fără judecată, eram ca un dobitoc înaintea Ta. Însă eu sunt totdeauna cu Tine, Tu m-ai apucat de mâna dreaptă, mă vei călăuzi cu sfatul Tău, apoi mă vei primi în slavă” (Psalmul 73:21-24).

„Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci împreună cu ispita a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda” (1 Corinteni 10:13).

Dumnezeu nu te va încerca niciodată mai presus de ceea ce poți purta. Plânsul poate dura toată noaptea, însă va fi și o dimineață și atunci vine bucuria. *„Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit” (Psalmul 34:18).*

Toate aceste experiențe zdrobitoare ne fac să ne predăm pe deplin Domnului și ne fac să așteptăm ca El să lucreze pentru noi și în noi. Într-o zi, chiar și această încercare va ajunge la un sfârșit. Însă nu aștepta într-un mod pasiv. Fii gata să acționezi când este necesar. Dumnezeu îți va da înțelepciune ca să știi ce este de făcut. Răbdă zdrobirea, dar lucrează în timp ce plângi.

Suntem așa de independenți și încrezători în propriile noastre puteri, încât numai încercările ne pot învăța să ne rugăm și să depindem de Domnul. Așa cum e scris: „*Încercarea (...) lucrează răbdare*”.

Domnul ne-a învățat să postim și să ne rugăm. Bate la porțile Cerului și ele ți se vor deschide, oricât de timidă și slabă ai fi. În orele tainice ale nopții, înalță-ți rugăciunea și strigătul inimii către Dumnezeu. În curând vei vedea Cerul deschis și răspunsul la rugăciunile tale fierbinți. Scrie promisiunile pe care ți le-a dat Dumnezeu în acele vremuri întunecate și le vei vedea pe fiecare dintre ele strălucind ca un curcubeu sau ca o cunună de pietre prețioase, pe care le vei putea transmite într-o bună zi generațiilor următoare pentru a-i ajuta pe alții. Tatăl, care aude rugăciunea ta rostită în ascuns, te va răsplăti în așa fel încât cei din jurul tău vor vedea aceasta. El a mai spus că ne va răspunde în scurtă vreme. Deci perseverează, fii stăruitoare în rugăciune până când obții răspunsul. Nu este voia lui Dumnezeu să fie pierdut copilul tău pe veci. Împărăția lui Dumnezeu aparține aceluia care o iau cu năvală; Isus lansează o provocare ca noi să apucăm Împărăția.

„Îngerul Domnului tăbărește în jurul celor ce se tem de El” (Psalmul 34:7).

„Dumnezeu poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi” (Efeseni 3:20).

Deci cere-i Lui cu credință. Vino cu îndrăzneală la Tronul de Har și stăruie cu îndârjire în rugăciune.

„Scoală-te și gemi noaptea când încep străjile! Varsă-ți inima ca niște apă, înaintea Domnului, (...) pentru viața copiilor tăi” (Plângerile lui Ieremia 2:19).

Postul nu implică doar abținerea de la mâncare. Putem să postim, adică să ne abținem, și de la laudăroșiile vieții, de la a avea o viață de plăceri și de la a face ceea ce ne dictează pasiunile noastre egoiste. Nu este dificil să postești când ești într-o situație critică, deoarece în astfel de situații pofta de mâncare este scăzută oricum; dar postul este o alegere pe care o facem noi. Isus a spus că unii demoni pot fi scoși numai dacă postim și ne rugăm.

Noi nu ne luptăm cu ființe umane, ci cu forțe demonice. Satan este furios pentru că sfârșitul lui este aproape și aruncă în poporul lui Dumnezeu cu bombe din ce în ce mai moderne și mai înșelătoare. Însă, la Calvar, Satan și demonii săi au fost învinși cu toții de către Isus. În cartea *Apocalipsa* ne este descrisă soarta lor finală; și *prin credință* noi îl vedem *deja* pe Satan în Iazul de Foc. Slavă Domnului!

Odată l-am auzit pe un om evlavios spunând că rugăciunea este ca o frânghie cu care îi putem trage pe copiii noștri înapoi la Dumnezeu.

În *2 Împărați 4:1-7* citim despre un creditor (o imagine a diavolului) care a venit să îi ia ca sclavi pe fiii unei văduve sărace. Profetul Elisei i-a spus văduvei să meargă acasă și să adune vase goale de la vecinii ei, să închidă ușa după ea și fiii ei (o imagine a rugăciunii) și să toarne untdelemnul (o imagine a plinătății Duhului Sfânt). Datoria ei a fost astfel plătită iar copiii ei au fost eliberați de creditor într-un mod miraculos. Acea văduvă săracă trebuie să fi plâns și să se fi rugat mult lui

Dumnezeu, pentru că nu voia să își piardă copiii. Rugăciunea și plânsul ei trebuie să fi fost disperate. Iar Dumnezeu i-a răspuns la rugăciune.

Draga mea soră în Hristos, Dumnezeu va face la fel și în cazul tău. Plângi astăzi pentru copiii tăi? Permite-mi să-ți transmit o promisiune din *Evrei 11 :35* - „*Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați*”.

Declară în lumea spirituală și revendică acest Cuvânt profetic pentru cel iubit de tine, care este mort duhovnicește în această vreme. Dumnezeu îl va aduce înapoi la viață. Ca răspuns la rugăciuni, Dumnezeu vrea să-ți arate lucruri mari și minunate (*Jeremia 33:3*) – și să știi că El mereu își face planuri: cum să-ți facă ție bine (*Jeremia 29:11; 32:40*).

„*Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruți în rugăciune*” (*Romani 12:12*).

„*Ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră*” (*1 Ioan 5:4*).

Capitolul 4

DUMNEZEU VA FI CU TINE PRIN VALEA UMBREI MORȚII

„*Maria ședea afară lângă mormânt și plângea. (...) 'Femeie', i-a zis Isus, 'de ce plângi?'*” (Ioan 20:11,15).

Isus știa *de ce* plângea Maria, dar cred că o întreba de fapt (așa cum l-am întreba noi pe copilul nostru): „De ce simți *nevoia să plângi?*”. Nu este *nevoie* să plângem când Isus este lângă noi.

Isus Însuși a plâns la mormântul lui Lazăr. El știa că Lazăr va fi înviat din morți, dar plângea din cauza stării înspăimântătoare în care a ajuns omenirea din cauza păcatului. Însă, din momentul în care Isus a înviat din mormânt, moartea și-a pierdut pentru totdeauna „boldul”.

Una dintre amintirile vii din copilăria mea, pe care parcă o retrăiesc și acum, e despre o mamă care îi jelea cu amar pe copiii ei morți. În orașul în care am crescut trăia o femeie săracă a cărei casă, după repetatele ploi torențiale care s-au abătut asupra orașului în acea perioadă, s-a prăbușit, îngropându-i de vii pe cei doi băieți ai ei, aflați la frumoasa vârstă a adolescenței. Drumul nostru spre școală trecea chiar pe lângă coliba ei dărâmată și am văzut trupurile băieților care, în dimineața aceea, nu s-au mai trezit din somn. În suferința

ei teribilă, aflată în culmea disperării, săraca mamă îi striga pe nume în mod isteric pe copiii ei să se trezească din somn. Însă era în zadar. Știa că erau morți. Fiecare martor ocular al acestei scene era mișcat până la lacrimi. Dumnezeu se îngrijește și de astfel de mame care și-au pierdut orice nădejde.

Recent, de ziua națională a Indiei, un cutremur teribil a distrus orașe întregi în provincia Gujarat. Ce multe plânsete trebuie să fi fost în acele regiuni! Cât de mulți au ajuns orfani și fără adăpost în câteva secunde! Cutremurele nu înseamnă neapărat pedeapsa lui Dumnezeu. Când s-a prăbușit turnul Siloamului, pe vremea lui Isus, El a spus că cei care au murit nu au fost mai păcătoși decât alții. Ne-a avertizat că în zilele de pe urmă vor fi războaie, foamete și cutremure. Deci cutremurele doar ne reamintesc faptul că venirea Domnului este aproape. Trebuie să ne pocăim, să veghem și să ne rugăm. Trebuie să ne rugăm serios pentru India, ca Domnul să-Și reverse îndurarea peste această națiune atât de adânc scufundată în idolatrie.

Când Isus a fost răstignit fără milă pe cruce, Maria Magdalena a fost profund îndurerată, la fel ca toți ceilalți care-L iubiseră pe Isus. În acea duminică dimineată, care urmase imediat după Sabat, ea a mers devreme să vadă, măcar pentru o clipă, trupul lui Isus, să-l îmbălsămeze și să plângă la mormânt.

O modalitate de a trece peste suferința noastră este să plângem. Nu trebuie să ne înăbușim lacrimile.

Maria Magdalena a ajuns să fie prima care L-a văzut pe Isus după învierea Sa. Cât de încântată trebuie să fi fost când L-a recunoscut pe Isus și când El i-a vorbit! După aceea n-a mai avut lacrimi de suferință! Apoi Isus i-a încredințat sarcina de a merge la ucenicii Lui să le spună că El era înviat și că Se va întâlni și cu ei. După

toate acestea, Maria Magdalena a continuat să fie aceeași soră, modestă și simplă, care fusese mereu în Biserica primară. Nu s-a auto-promovat, atribuindu-și un nume ca „prima care L-a văzut pe Domnul înviat”. Ea a rămas în umbră. Cei ce urmau să fie folosiți de Domnul în lucrarea publică a Bisericii erau apostolii, care înainte fuseseră fricoși. Ce minunat exemplu este Maria Magdalena pentru noi, surorile. Chiar și atunci când Domnul ne dă descoperiri uimitoare, să lăsăm ca toată slava s-o primească El și Biserica Lui.

Dragă soră, în suferința ta gândește-te la Isus care a plâns la mormântul lui Lazăr. Gândește-te la Maria care a plâns. Este bine pentru noi să plângem când cineva drag nouă pleacă din această lume.

Avem nevoie de timp pentru a ne reface după o suferință atât de intensă, dar nu trebuie să ne văităm ca necredincioșii din lume. Nicidecum, niciodată, nu trebuie să iasă de pe buzele noastre țipete și tânguiri isterice, însoțite de cuvinte care-L necinstesc și-L iau la întrebări pe Dumnezeu.

I-am auzit pe unii oameni blestemând pe Dumnezeu la înmormântări și am simțit că vreau să plec din locul acela. Păgânii trebuie să știe că noi avem o nădejde vie pentru viitor.

Aceia care au murit în Domnul au plecat imediat după moarte în prezența Domnului. Noi avem speranță glorioasă pentru viitor, pentru că Isus a înviat din morți.

Câteodată, la trecerea din viață a cuiva care ne este drag, plutește în aer întrebarea chinuitoare dacă respectiva persoană decedată, este sau nu pierdută pentru veșnicie în Iad. Trebuie să lăsăm, în final, această întrebare în mâna Domnului. Lucrurile ascunse sunt ale lui Dumnezeu.

Nici o ființă omenească nu ne poate răspunde la această întrebare. Niciodată să nu mergi la ghicitori sau la așa-ziiși "profeți" pentru a primi răspunsuri la astfel de întrebări. Dumnezeu ne-a avertizat ca niciodată să nu facem astfel de lucruri (Vezi *Deuteronom 18:10-12*). Numai Domnul ne poate ajuta să fim biruitori în doliul nostru.

Ai grijă să nu cazi în mlaștina descurajării. Aceasta te poate vătăma emoțional, mental și spiritual. Dacă nu veghezi, poți chiar să-i faci pe alții să se poticnească cu speculațiile tale. Poate o vei reîntâlni pe acea persoană iubită în Cer și vei regreta atunci tot timpul pierdut – timp în care ar fi trebuit să mergi înainte cu Dumnezeu.

Cuvântul lui Dumnezeu din *1 Corinteni capitolul 15* este foarte bun pentru a găsi mângâiere când plângem pentru cineva drag, care a plecat din această lume.

1 Tesaloniceni 4:13-17 este un alt pasaj care ne spune de ce nu trebuie să ne tânguim ca alții: „Nu voim fraților să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămânea până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul”.

Isus a spus: „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine

trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată” (Ioan 11:25,26).

Domnul înviat i-a spus lui Ioan: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții” (Apocalipsa 1:17,18).

“Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine” (Psalmul 23:4).

Romani 8:38 ne spune că nici moartea nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu.

Dragă mamă, poate că plângi când te gândești la unul dintre copiii tăi, care a plecat înaintea ta în Cer, dar gândește-te cât de fericit este el astăzi, liber de orice neputință și bucurându-se de prezența lui Isus și a îngerilor. Copilul tău așteaptă acolo să te întâmpine într-o bună zi. Deci nu mai plânge. Citește o poezie a unui copil al lui Dumnezeu care a plecat pentru a fi cu Domnul și care le scrie celor dragi care sunt pe Pământ:

DACĂ AȚI PUTEA VEDEA UNDE AM AJUNS

“Dacă ați putea vedea unde sunt eu acum - frumusețea acestui loc -

Și ce simți când știi că ești acasă și vezi fața Mântuitorului;

Să trăiești în pace, fără frică – doar în bucuria ce întrece orice comparație!

În timp ce jos, pe Pământ, îmi duceți lipsa-acum, voi nu m-ați mai vrea acolo.

Dacă ați putea vedea unde-am venit și-ați călători cu mine,

Ați ști că n-am venit singur, Mântuitorul a venit cu mine.

A călătorit cu mine-alături și m-a ținut de mână

Și m-a adus chiar în propria Lui casă – în această țară măreață și glorioasă.

Dacă ați putea vedea unde sunt eu acum și ce mi s-a arătat,

Nu v-ați mai teme vreodată și nu v-ați mai simți vreodată singuri.

V-ați minuna de grija lui Dumnezeu – de mâna Lui călăuzitoare în fiecare viață umană –

Și-ați înțelege clar că El cu-adevărat se-ngrijește de noi și este răbdător față de noi, în fiecare bătălie a vieții.

Dacă ați vedea unde sunt eu acum – unde Dumnezeu este întotdeauna aproape –

Ați înțelege motivul pentru care dorește El ca noi toți s-ajungem aici sus.

Ați vedea mâhnirea Lui când cineva este pierdut și inima Lui plină de durere;

Și I-ați vedea bucuria când, în sfârșit, cineva se întoarce-acasă.

Dacă ați vedea unde sunt eu acum, de-ați sta puțin cu mine -

Să-mpărtășim lucruri pe care Dumnezeu le-a făcut să împodobească veșnicia –

Nu ați mai vrea vreodată să plecați, odată ce-ați cunoscut bucuria Cerului;

N-ați vrea să mai umblați pe căile de pe Pământ, odată ce a fost Cerul casa voastră.

Dacă ați putea vedea unde sunt acum, ați ști că într-o bună zi ne vom întâlni

Și chiar dacă sunt despărțit de voi acum, eu sunt doar mai departe.

Și-acum că sunt acasă cu El, în siguranță în toate privințele,

Aștept aici la poarta Cerului să vă întâmpin într-o scumpă zi.

(Autor necunoscut)

Ce glorioasă speranță avem noi, creștinii!

Capitolul 5

NUMELE LUI DUMNEZEU VA FI GLORIFICAT CÂND TU EȘTI PERSECUTATĂ

Am multe prietene care L-au acceptat pe Domnul Isus ca Mântuitor al lor personal, dar ale căror soți nu s-au convertit. Soții lor le hărțuiesc și le chinuiesc. Câteodată abuzează de ele fizic, le umiliesc în public și le torturează în multe alte feluri. Unele dintre aceste soții au fost chiar forțate să divorțeze, împotriva voinței lor. Unele suferă fiecare înjosire în tăcere, pentru a-și păstra familia intactă și pentru a putea rămâne cu copiii lor.

Există mult plâns al inimilor frânte în cămine ca și acestea. Domnul a dat har acestor soții ca ele să-I rămână credincioase și să fie mărturii vii ale naturii iertătoare, blânde și supuse a lui Hristos. Copiii lor le-au văzut suferind cu răbdare, de dragul lui Hristos, și unii dintre acești copii L-au primit pe Hristos. Iată cum întoarce Dumnezeu răul spre bine. Până la urmă, unii dintre bărbații lor au fost câștigați pentru Hristos.

O prietenă mi-a povestit suferința imensă pe care a trebuit s-o îndure, din cauză că soțul ei intrase într-o organizație *secretă*. Timp de mai mulți ani, confuzia era mereu prezentă în casa lor. Ea plângea mult și îl ruga stăruitor pe soțul ei să nu lase ca familia lor să sufere

consecințele asocierii cu acel grup. Însă el, odată intrat, nu mai putea scăpa de societatea aceea secretă. Ca rezultat al asocierii cu oamenii de afaceri din acel grup, el a devenit bogat.

Satan a folosit o tactică asemănătoare pentru a-L ispiti pe Isus: „*Dacă mi te vei închina, îți voi da toate împărățiile pământului și slava lor (ceea ce include și bogățiile lor)*”, dar Isus l-a muștrătat pe Satan și i-a spus să plece de la El.

Unii, care au părăsit astfel de societăți secrete, devenind creștini, au destăinuit faptul că la primirea lor în asociație li s-a impus invocarea de blesteme asupra lor și asupra familiilor lor, în eventualitatea încălcării regulilor organizației. În unele grupuri, membrii trebuie să își scrie jurămintele cu propriul lor sânge. Mulți fac aceste declarații solemne fără să-și dea seama de gravitatea promisiunilor lor. Unele societăți secrete îi aduc chiar închinare lui Satan. Aceste lanțuri, alese în mod deliberat, nu sunt ușor de rupt, dar Dumnezeu poate ajuta o persoană să anuleze fiecare jurământ drăcesc făcut în trecut. Mulți au fost eliberați de Domnul din astfel de societăți – chiar și unii care au fost cândva conducători ai acestor organizații.

Așadar, nu renunța niciodată la rugăciunea pentru soțul tău, indiferent de ce anume este legat. Plânge și roagă-te cu credință. Caută protecția Domnului și roagă-te pentru soțul tău, așa cum ai face-o pentru singurul tău fiu. Hristos a rupt fiecare legătură când a murit pe cruce. **El a venit să elibereze orice captiv.**

Unele fete nemăritate, care L-au primit pe Hristos, înfruntă prigoniri deosebit de mari din partea rudeniilor. O mamă, atunci când a aflat că fiica ei L-a primit pe Isus, a amenințat că se sinucide. Isus știe cât de mult te doare inima să o rănești pe scumpa ta mamă, care a muncit atât

de mult și din greu ca să te crească; dar Domnul ne cheamă să-L iubim mai mult decât pe părinții noștri și să-I fim credincioși până la moarte. Rugăciunile tale scăldate în lacrimi, adresate Domnului, pentru convertirea părinților tăi nu vor fi în zadar. Câteva ani mai târziu, mama (menționată mai sus) a luat parte la nunta fiicei ei cu un tânăr creștin.

Cunosc fete tinere care au fost alungate din casa lor, chiar și în zilele acestea, doar pentru că L-au acceptat pe Hristos și L-au urmat în apa botezului. Sunt sigură de faptul că Domnul le va răsplăti și că El le-a pregătit un viitor minunat. Știu că în acea ultimă zi, Tatăl le va spune: „Aceasta este fiica Mea iubită în care Îmi găsesc plăcerea”.

Ești pusă în situația de a fi nevoită să conviețuiești cu părinții soțului tău, datorită problemelor financiare? Chiar dacă ei sunt oameni buni, ești obligată să trăiești într-o *“familie mare”*, unde îți împarți căminul cu rudeniile soțului tău și în care cea care conduce casa e mama soțului tău. Totul din casă este proprietate comună și, uneori, simți că până și gândurile tale sunt proprietate comună! Ești cuprinsă de indignare și plângi în interiorul tău. Te simți văduvită, prin înșelăciune, de intimitatea căminului tău, de ceea ce este al tău. Tânjești să-i comunici sentimentele soțului tău, dar nu poți să spui nimic despre rudele lui, pentru că aceasta îl va răni. Zilele îți se par chinuitoare și reușești să mergi mai departe doar depunând mult efort, acceptând nefericita situație, la fel ca multe alte femei căsătorite din India. Uneori izbucnești în lacrimi și în accese de mânie, deoarece lucrurile nu sunt așa cum ai vrea să fie. Este haos în mintea ta la fel ca și în viața ta.

Nu poți schimba cultura Indiei, dar Dumnezeu te poate schimba pe **tine!** Poți învăța să ierți și să nu

consideri drept ofense cuvintele care îți sunt adresate. Acele cuvinte nu vor conta peste o sută de ani. Gândește pozitiv despre multiplele avantaje ale situației în care te afli – la ajutorul practic pe care îl ai în casă și la copiii tăi care îi au cu ei pe bunicii lor. Multe familii trăiesc foarte departe de rudeniile lor. Cu tot tumultul din jurul tău, în casă tu poți avea, totuși, o umblare tainică cu Dumnezeu, în *inima* ta.

Poți fi, de asemenea, o lucrătoare a Domnului, slujind pentru mângâierea și întărirea altor femei din India, care trec prin situații similare. Fiecare experiență dureroasă prin care trecem ne ajută să fim părtași la suferințele lui Hristos. Putem, astfel, să dobândim caracterul lui Hristos și să fim o binecuvântare pentru aceia, din jurul nostru, care trec prin probleme asemănătoare.

Ești hărțuită (prin cuvinte și fapte) de rudele soțului tău pe motivul “*zestrei insuficiente*”? Poate ești dezgustată de cei din jurul tău și ești disperată, dorindu-ți să nu te fi căsătorit niciodată. Citim aproape zilnic în ziare despre “sinucideri din lipsă de zestre”. Viața ta nu e proprietatea ta. Ea aparține lui Dumnezeu. Așa că nu te gândi vreodată să o curmi. În schimb, cere de la Dumnezeu har să poți răbda această încercare. Nu face nimic din ceea ce ar putea duce la o tragedie pentru familia ta. Găsește-ți siguranța în Domnul. El a promis că nu va permite ca vreo încercare să fie peste puterile tale. Nu are nici un rost să îți petreci viața acuzându-i și ponegrindu-i pe alții. Așteaptă cu credință ca Domnul să lucreze spre binele tău. Aceia care nădăjduiesc în El nu vor fi dați de rușine niciodată (*Isaia 49:23*) și cei care-L așteaptă pe El se vor ridica într-o zi și vor zbura ca vulturii (*Isaia 40:31*).

Cere înțelepciune de la Dumnezeu pentru situația prin care treci.

Unii credincioși au avut **unicul privilegiu** de a fi târâți la judecată pentru cauza Domnului Isus Hristos. Într-adevăr, **este** o onoare și un privilegiu, pentru că Domnul nostru a fost El Însuși dus la judecată de vrăjmașii lui. Înviniurile ridicate împotriva ta pot fi false, de la prima la ultima, dar Domnul îngăduie *chiar și această* situație cu un scop. El ne-a asigurat că, atunci când vom sta în fața judecătorilor, nu va trebui să ne îngrijorăm de ceea ce avem de spus, pentru că *El Însuși ne va da ce anume să spunem*. Deci ne putem odihni în El cu o încredere ca cea a unui copil.

Iată câteva promisiuni minunate pe care ni le-a dat Dumnezeu, în Cuvântul Său, tuturor celor care sunt duși la judecată pe nedrept. Poți să le declari pe toate în lumea spirituală și să ți le revendici în Numele lui Isus (citatele sunt din versiunea biblică *Living Bible*):

„Domnul este Avocatul și Apărătorul meu și El mă va salva” (*1 Samuel 24:15*).

„Domnul spune: Nu vă temeți! Nu încremeniți de spaimă! Căci lupta nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu! Nu va trebui să luptați! Stați liniștiți și vedeți incredibila operațiune de salvare pe care o va duce la îndeplinire Dumnezeu pentru voi. Domnul este cu voi” (*2 Cronici 20:15-17*).

„Domnul nu va lăsa ca cei evlavioși să fie condamnați când sunt aduși înaintea judecătorului” (*Psalmul 37:33*).

„Judecata nu vine de la răsărit sau de la apus, de la miazănoapte sau de la miazăzi [adică: de la vreun om]. Dumnezeu este *Cel ce Judecă*, condamându-i pe unii și achitându-i pe alții. El va frânge puterea celui rău, dar puterea celui drept va fi sporită” (*Psalmul 75: 6,7,10*).

„Domnul nu va judeca după aparențe sau mărturii false, nici nu va hotărî după cele auzite, ci îi va apăra pe cei săraci și exploatați. El va hotărî împotriva celui rău care îi asuprește” (Isaia 11:3-5).

„Insultele lor nu mă pot răni, pentru că Domnul Dumnezeu mă ajută. Îmi adun toate puterile pentru a-i răbda. Știu că nu voi fi dat de rușine, fiindcă Dumnezeu este aproape și El va dovedi nevinovăția mea. Îndrăznește cineva să ridice acuzații împotriva mea? Să ne înfățișăm la judecătorie împreună! Lăsați-l să-și aducă acuzațiile! Domnul Dumnezeu Însuși mă apără – cine mă va dovedi vinovat? Toți acuzatorii mei vor dispărea; ei se vor destrăma ca o haină roasă de molii. Voi toți cei care plănuiți în ascuns, pentru a-i nimici pe alții, veți fi nimiciți prin propriul vostru plan. Domnul Însuși va duce la îndeplinire această judecată; veți suferi și veți avea un destin groaznic” (Isaia 50:7-11).

„Domnul spune: ‘Vrășmașii tăi vor sta departe; tu vei locui în pace. Teroarea nu se va apropia de tine, pentru că Eu sunt de partea ta. Vrășmașii tăi vor fi puși pe fugă pentru că Eu sunt de partea ta. Nici o armă ridicată împotriva ta nu va avea succes și vei avea dreptate împotriva oricărui minciuni în sala de judecată’” (Isaia 54:14-17).

„Domnul spune: ‘Eu voi fi Avocatul tău; Eu voi pleda pentru cauza ta’” (Jeremia 51:36 – Living Bible).

„O, Doamne, tu ești Apărătorul meu! Susține pricina mea! Căci Tu mi-ai răscumpărat viața. Tu ai văzut răul pe care l-au făcut împotriva mea. Fii Judecătorul meu să-mi dovedești nevinovăția. Ai văzut uneltirile lor împotriva mea. Ai auzit ocările lor, cuvântările potrivnicilor mei și planurile pe care le

urzeau împotriva mea. Uite cum eu sunt cântecul lor de batjocură” (Plângerile lui Ieremia 3:58-63).

„Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, care strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei? Vă spun că le va face dreptate în curând” (Luca 18:7-8).

„Nimeni nu L-a putut prinde, căci nu-I venise încă ceasul” (Ioan 7:30, 8:20).

Dacă tu sau soțul tău va trebui să stați vreodată într-o sală de judecată înaintea acuzatorilor voștri pentru cauza Domnului Isus, atunci să nu plângi. Ține-ți lacrimile în frâu. *În schimb, fie-vă milă de acuzatorii voștri.* Cât de îngrozitoare le va fi osânda, în ziua în care *Judecătorul Întregului Pământ* se va ocupa de cazul lor!

Isus Însuși a fost trădat, dus la judecată și a trebuit să stea înaintea unei mulțimi batjocoritoare. Atunci nu te mira de ceea ce ți se întâmplă. Nu ești tu un ucenic al Său? Este un privilegiu rar pe care El ți l-a dat să poți călca pe urmele Lui, chiar în acest domeniu. Fii curajoasă! Aceasta nu e o vreme a plânsului. Saltă de bucurie în schimb, fiindcă răsplata ta în Cer va fi mare. Isus se roagă pentru tine și într-o zi te va reabilita și te va onora.

Aici pe Pământ viața noastră trebuie să fie una a suferinței. Suntem părtași la suferințele Sale, dar El ne dăruiește în fiecare încercare și bucuria Sa copleșitoare. El Însuși a fost trădat de către un prieten apropiat și trecut printr-o încercare care a implicat înjosiri și batjocuri. El a fost palmuit și bătut atât de mult, încât spatele I-a fost brăzdat. Noi, astăzi, putem angaja un avocat și putem spera, câtuși de puțin, la dreptate. Isus însă nici măcar nu a avut parte de o judecată corectă și a fost condamnat pe nedrept la moarte. Moartea Sa a fost cea mai crudă moarte pe care cineva ar fi putut s-o sufere.

El însă avea bucurie în inima Sa, pentru că Se gândea la răsplata acelor suferințe – aceea de a ne elibera pe mine și pe tine din ghearele păcatului, pentru a fi Mireasa Lui. El ne poate da bucurie și nouă.

Isaia 53:7-9 este un pasaj din Scriptură care mă mișcă întotdeauna:

„El a fost chinuit și asuprit, totuși nu a spus nici un cuvânt. El a fost adus ca un miel la tăiere și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund, atât de tăcut a stat înaintea celor ce-L condamnau. Din închisoare și judecată, ei L-au târât la moarte; dar cine din cei de pe vremea Lui a realizat că El murea pentru păcatele lor – că El suferea pedeapsa lor? El a fost îngropat ca un criminal, în mormântul unui om bogat; dar El nu a săvârșit nici o nelegiuire și nu a spus niciodată vreun cuvânt rău” (Living Bible).

Apostolul Pavel a suferit mult pentru cauza Evangheliei, dar, din celula închisorii lui, a scris unele din cele mai frumoase epistole ale sale, cum ar fi *Epistola către Filipeni*, unde ne spune să ne bucurăm totdeauna în Domnul.

Toți cei care caută să trăiască cu evlavie în Hristos vor suferi persecuție sub o formă sau alta. Așa că nu trebuie să fim surprinși când ni se întâmplă aceasta, ca și cum ni s-ar întâmpla ceva ciudat (*1 Petru 4:12*). Domnul ne va încuraja de fiecare dată prin Cuvântul Său.

„Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!” (Matei 5:10).

Domnul ne-a învățat să-i iertăm pe cei care ne persecută, să-i iubim și să ne rugăm pentru ei. Atunci când facem bine celor ce ne fac rău, dovedim că suntem copii ai Tatălui nostru iubitor. Dumnezeu este bun cu toți. Poate prietena ta cea mai bună sau cineva dintre rudele tale apropiate te-a ”lucrat” pe la spate. Nu plânge. Bucură-te că ai parte de privilegiul de a umbla pe urmele

lui Isus. Lasă ca gândirea lui Hristos să te conducă în asemenea situații.

Am citit despre păstori care au fost închiși pentru cauza Domnului timp de mulți ani. Pentru soțiile lor, această situație trebuie să fi fost foarte greu de suportat. Trebuie neapărat să ne rugăm pentru familiile creștinilor care sunt persecutați, chiar la momentul actual, în multe țări. Prigoana va veni și la noi, în India. Să ne rugăm ca Dumnezeu să ne țină tari în credință. Este bine pentru fiecare dintre noi să ne luăm timp pentru a citi istoriile martirilor și a celor care au fost persecutați pentru cauza Domnului în trecut. Aceasta ne va întări atunci când va veni și vremea noastră.

„Suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături de slava viitoare care are să fie descoperită față de noi” (Romani 8:18).

„Întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă” (2 Corinteni 4:17).

„Când vei trece prin ape, acestea nu te vor îneca” (Isaia 43:2).

„Dumnezeu (...) ne mângâie [încurajează] (...) ca să putem mângâia [încuraja] pe cei ce se află în vreun necaz!” (2 Corinteni 1:4).

„Isus însuși ne ajută și trăiește pururea ca să mijlocească pentru noi” (Evrei 7:25).

„El este Avocatul nostru” (1 Ioan 2:1).

„Cel neprihănit nu se teme de vești rele” (Psalmul 112:7).

„Puterea ta să țină cât zilele tale. Dumnezeu cel Veșnic este un loc de adăpost și sub brațele Lui cele veșnice este un loc de scăpare” (Deuteronom 33:25,27).

„Se va bucura de tine cu mare bucurie (...) și nu va mai putea de veselie pentru tine” (Țefania 3:17).

„Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său” (Romani 8:28).

„Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi” (Psalm 46:1).

Petru vorbește despre încercări de foc pe care le vom avea de înfruntat, iar Domnul ne asigură în *Isaia 43:3* că, atunci când vom trece prin foc, acesta nu ne va arde. Asta înseamnă că sufletul nostru nu va fi distrus în persecuție.

Isus ne învață să ne rugăm. În același timp, Duhul Sfânt mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Când nu suntem în stare să ne exprimăm suferința în cuvinte, Duhul Sfânt vine în ajutorul nostru. Așa că haideți să ne lăsăm conduși de Duhul Sfânt și El va striga din interiorul nostru.

Capitolul 6

DUMNEZEU TE VA SCĂPA DE ÎNTRISTAREA LUMII

„Întristarea lumii aduce moartea”
(2 Corinteni 7:10).

În rândul femeilor, multe dintre plânsete provin din autocompătimitate; ele își plâng de milă simțindu-se ofensate, desconsiderate, sau din cauză că nu primesc un lucru pământesc pe care și l-au dorit.

Unele femei sunt, de felul lor, ultrasensibile și iritabile. Temperamentul lor violent le face să răbufnească repede. *Iacov 1:19* ne spune că trebuie ca „*orice om să fie (...) zăbavnice la mânie*” – pentru că „*mânia locuiește în sânul nebunilor*” (*Eclesiastul 7:9*). Deseori Satan îi face pe oameni să-și piardă cumpătul, iar apoi îi face să se zvârcolească în sentimente de autocondamnare. Păzește-te de strategiile lui Satan! Ridică-te imediat din murdărie, pocăiește-te de păcatul tău și întoarce-te la Domnul.

Unele femei se compară mereu cu altele care sunt *într-o situație mai bună* ca ele. Aceasta duce mereu la descurajare și la melancolie, stări care le fac să se simtă nefericite. Dacă vrei să te compari cu altele, compară-te cu cele care sunt *într-o stare mult mai rea* decât tine,

cum ar fi cele care își duc viața în cartierele sărace, în colibe.

Unele femei sunt de obicei singure, căutând să-i facă pe alții să le accepte compania, negăsind însă nicăieri, niciodată, alinarea de care au nevoie. În schimb, noi putem dezvolta o relație profundă cu Domnul.

Unele femei de vârstă mijlocie sunt slabe fizic și sunt predispuse la plâns datorită schimbărilor hormonale. Aceste stări patologice pot fi tratate, așadar ele ar trebui să consulte un medic. Dumnezeu este Cel care ne-a creat, El știe din ce suntem făcuți și este mai mult decât dornic să ne ajute în astfel de situații – *dacă Îi vom cere*.

Plânsul tău provine din „*întristarea lumii*”? Citește lista de mai jos și verifică-te:

- Ai fost crescută ca un copil *răsfățat* de către părinți indulgenți, fapt pentru care acum ești ușor iritabilă și incapabilă să faci față micilor inconveniențe și întârzieri? Acesta este motivul pentru care *plângi*? Nu da vina pe părinții tăi. Ocupă-te de iritabilitatea ta și consider-o la fel de periculoasă ca pe un ou de șarpe din care, în scurtă vreme, va ieși un șarpe veninos care te va mușca mortal atât pe tine, cât și pe alții. Cere-i lui Dumnezeu să te ajute să biruiesti complicațiile care au derivat din creșterea ta.

- Iubești lucrurile materiale (haine, muzică, bijuterii, etc.) atât de mult, încât dacă nu le primești, devii nefericită și începi să *plângi*? Pornești un șuvoi de reproșuri împotriva părinților sau împotriva soțului, pentru că nu primești aceste lucruri? Mărturisește Domnului atitudinea ta lumească și cere-I să te elibereze de ea.

- *Plângi* pentru că tu sau soțul tău, sau copilul tău, nu ai obținut o slujbă, o promovare sau o reușită la facultate? Dumnezeu știe ce este cel mai bine pentru familia ta și El este în controlul deplin al tuturor împrejurărilor din viața ta. Așa că mulțumește-I în toate situațiile.

- Te-au rănit oamenii în mod intenționat în vreun fel? Ți vine greu să-i ierți? *Plângi* de mânie și de ură? Simți că-ți vine să-i vorbești de rău pe astfel de oameni în fața altora? Dacă-i așa, atunci ești în pericolul de a fi prinsă într-o mreajă a răzbunării. Vino cu aceste lucruri înaintea Domnului și cere-I să te ajute să-i ierți pe toți cei implicați. Eliberează-i din mintea ta și iartă-i. Atunci, când îi întâlnești, îi poți saluta cu un zâmbet sincer.

- *Plângi* pentru că ai suferit vreo pierdere financiară, prin faptul că ai fost înșelată sau tratată cu nedreptate? Dumnezeu poate folosi această pierdere pentru a te elibera de iubirea de bani și pentru a te transforma mai mult în asemănarea cu Isus. Așa că laudă-L pe Domnul chiar și pentru pierderile financiare. Toate aceste pierderi pot fi înlocuite de Domnul nostru, care este Dătătorul tuturor darurilor bune. El este Judecătorul care într-o zi se va ocupa de toți răufăcătorii lumii. Așadar, cel mai bine este să lași astfel de probleme în Măinile Sale. Dacă tu continui să te gândești la cei care te-au înșelat, vei ajunge doar să te faci pe tine însăși nefericită. O bună întrebare pe care ți-o poți pune în asemenea situații este: „*Va conta această pierdere peste 50 de ani?*”

- *Plângi* din cauza problemelor cu soțul tău, despre care nu poți vorbi nimănui? Satan urmărește să distrugă căsniciile. Respinge toate gândurile de gelozie. Dumnezeu a plănuit căsnicia pentru a fi ceva minunat.

Cultivă-ți așadar căsnicia, așa cum ai cultiva o *grădină*. Udă grădina în mod constant și smulge buruienile discordiei și ale suspiciunii pe care le-a semănat dușmanul acolo. În locul lor, seamănă semințele divine ale iubirii și ale iertării.

- *Plângi* pentru că ești însărcinată din nou? Probabil că nu ți-ai dorit să mai ai copii și ești dezamăgită să descoperi că ești însărcinată din nou. Adu-ți aminte că *fiecare* copil este un dar de la Dumnezeu. Simplul gând de a respinge un copil este ca și cum l-ai ucide. Acceptă fiecare copil pe care ți-l dăruiește Dumnezeu, în Numele lui Isus. S-ar putea să descoperi că însuși copilul pe care nu l-ai dorit îți va aduce o bucurie mai mare decât toți ceilalți copii ai tăi. Mai târziu, vei putea să-ți „*planifici*” familia.

- *Plângi* pentru că ai descoperit că *strigătul* plânsului tău îi face pe cei din jur să îți acorde mai multă atenție și aceasta te ajută să obții ceea ce vrei de la soțul tău sau de la părinții tăi – dacă *strigătul* tău este destul de consistent? Cere-i Domnului să te elibereze de asemenea egoism.

- *Plângi* pentru că lucrurile nu ies așa cum îți dorești? Ești supărată pentru că Dumnezeu nu ți-a răspuns la rugăciuni? O asemenea atitudine vine dintr-o părere prea înaltă despre tine însăși. Roagă-L pe Domnul să-ți dea răbdarea Lui.

- Păstrezi amintirea „întristărilor lumii” (precum sunt păstrate *mumiile egiptene*) pentru ca alții să-ți ofere mângâierea și compasiunea lor? Ori de câte ori ești tentată să-ți amintești evenimente nefericite din trecut, roagă-l pe Domnul să te ajute să respingi asemenea gânduri imediat. Dacă vei face așa în mod regulat îți vei da seama, după o vreme, că vei uita de tot asemenea episoade din trecutul tău și sufletul tău va fi

vindecat. Trecutul tău este ca și un cadavru descompus care trebuie să fie îngropat permanent. Când vei face aceasta, te vei vedea eliberată și vei începe să experimentezi puțin din Rai, aici pe Pământ. Astfel, vei face lumea un loc mai bun pentru tine și pentru cei din jurul tău.

Trăiește-ți viața așa cum o vrea Dumnezeu de la tine. Pocăiește-te de egoismul tău și tot ce ești tu predă Domnului Isus. Poate vei simți, uneori, că ai ajuns la limita răbdărilor, dar mai târziu vei descoperi că, de fapt, reacțiile tale au fost exagerate și că harul lui Dumnezeu a fost îndeajuns pentru a te ajuta să treci peste greutatea. Dumnezeu nu va permite niciodată să fii încercată peste puterile tale.

Multe femei sfinte au suferit mult pentru Domnul. În secolul al XVI-lea, în Franța, Madam Guyon a fost închisă pentru credința ei, mult timp, în celula rece a unei închisori. Însă ea, din acea celulă, a scris cărți care răsună cu un spirit triumfător și care binecuvântează oameni chiar și astăzi, pentru că ea a rămas devotată Domnului ei.

Dumnezeu vrea ca noi, femeile, să fim rezistente. El vrea ca noi să-i ajutăm pe alții care se zbat din rășputeri și să luăm seama la noi înșine, ca nu cumva s-o sfârșim și noi cu o cădere nervoasă. Puterea Sa ne este la îndemână în orice vreme și El ne poate face viguroase. Deci haideți să ne încredem în El și vom descoperi că *cele mai grele perioade* din viața noastră pot deveni, cu ajutorul Domnului, *cele mai bune perioade* prin care am trecut vreodată.

Dăruiește-ți pe deplin viața și viitorul în mâinile Domnului și El te va ajuta să treci prin perioadele cele mai dificile. S-ar putea să vină încercări chiar și mai mari în zilele ce urmează, dar le vei birui pe toate. El te va

întări să biruiești uriașii temperamentului tău și îți va da putere să trăiești o viață după plăcerea Lui.

Astfel, vei deveni o binecuvântare pentru mulți.

Capitolul 7

DUMNEZEU TE VA ATRAGE LA EL PRIN ÎNTRISTĂRI DUPĂ VOIA SA

„... când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire” (2 Corinteni 7:10).

„Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați” (Matei 5:4).

Întristarea după voia lui Dumnezeu este cea produsă în noi de către Duhul Sfânt. Duhul Sfânt mijlocește pentru noi cu suspine negrăite (*Romani 8:26*).

O asemenea întristare a fost cea care, la început, ne-a provocat să ne întoarcem la Domnul și să ne pocăim. De-a lungul vieții este bine să fim receptivi la asemenea lucrări ale Duhului Sfânt în inima noastră.

Trebuie neapărat să plângem, ori de câte ori cădem spiritual sau când pierdem părtașia cu Domnul nostru așa cum a plâns mireasa când a pierdut legătura cu Iubitul ei (*Cântarea Cântărilor 3:1-4*). Un asemenea plâns este benefic pentru sufletul nostru. Lacrimile de pocăință nu sunt niciodată în zadar. Când ne vedem viața în lumina Lui, descoperim cum pânzele de păianjen ale irascibilității, poftelor, mândriei, egoismului și autocompătimirii au pătat inima noastră și au făcut ca viața noastră să fie dificilă atât pentru noi, cât și pentru

cei din jurul nostru. Plânsul ne va duce la o zdrobire și o smerire care ne vor face în stare să primim neîncetat harul lui Dumnezeu.

Petru era atât de sigur de sine însuși că va sta neclintit ca o stâncă și că niciodată nu se va lepăda de Domnul. În grădina Ghetsimani el a scos chiar o sabie pentru a-l apăra pe Stăpânul lui. Însă, la momentul ispitirii, a căzut exact așa cum îl avertizase Domnul. Totuși, privirea plină de milă și de iertare a Stăpânului său l-a zdrobit până acolo că a plâns cu amar. Se întreba dacă va mai avea vreodată ocazia să-I spună Domnului cât de rău îi părea pentru eșecul său și cât de mult Îl iubea.

Aceasta a fost experiența multora dintre copiii lui Dumnezeu, care L-au dezamăgit pe Domnul la un anumit moment al vieții lor. Dacă aceasta a fost experiența ta, soră dragă, atunci lasă-mă să te asigur că mai este speranță pentru tine.

Adu-ți aminte: Satan a trebuit să obțină permisiunea lui Dumnezeu înainte de a-l putea cerne pe Petru. Iar pentru a te putea cerne și pe tine, Satan trebuie, de asemenea, să ceară permisiunea lui Dumnezeu.

Isus s-a rugat pentru Petru ca să nu i se piardă credința. Iar astăzi, de asemenea, Isus se roagă și pentru tine. Isus avea credința că Petru va trece prin această vreme a încercării și că el va fi recuperat. Isus are încredere și în tine. După ce Petru a fost recuperat, el a făcut progrese pentru a-și putea întări frații în credință și a făcut o lucrare minunată pentru Domnul. Așa va fi și în cazul tău.

Dacă Petru ar fi ținut seama de avertismentul Domnului în Ghetsimani și s-ar fi rugat, așa cum i s-a spus, el nicidecum n-ar fi ajuns la cădere – însă Petru era

încezător în propriile sale puteri. Astfel, a căzut. Totuși, Domnul i s-a arătat după înviere și l-a încurajat; și atunci Petru a avut ocazia să-i spună Domnului că Îl iubea. Atunci Domnul l-a împuternicit din nou pe Petru ca apostol.

Dumnezeu este un *Dumnezeu Bun* și El îngăduie adversități și încercări în viața noastră pentru a scoate la iveală înaintea noastră adevărata noastră natură. În acest mod El ne smerește și ne zdrobește, pentru a ne putea transforma în asemănarea Lui. Nimic nu ne poate despărți de iubirea lui Dumnezeu.

În vremuri de suferințe personale nu ar trebui să fim atât de captați de problemele noastre, încât să nu mai avem nici o preocupare pentru alții. Ca „*Om al durerii și obișnuit cu suferința*”, Scriptura spune despre Isus, Domnul nostru, că „*suferințele noastre le-a purtat*”. El a plâns în timp ce s-a uitat la oamenii din Ierusalim care l-au respins.

„*El nu a avut lacrimi pentru propriile Sale dureri,
Dar a transpirat picuri de sânge pentru ale mele*”.

Domnul nostru a plâns pentru alții. Acum, ca reprezentanți ai lui Isus, este rândul nostru să plângem pentru alții.

Gândește-te la istoria lui Iosif, care a fost întemnițat pe nedrept. Însă acolo, în închisoare, el a uitat de propriile lui necazuri și a fost preocupat de problemele celorlalți prizonieri. Grija lui pentru paharnicul lui Faraon a fost ceea ce l-a dus, în final, la propria sa eliberare din închisoare. O grijă autentică manifestată față de alții poate fi, de asemenea, primul pas înspre eliberarea noastră (*Geneza 40:7-8*).

„Cel ce umblă plângând când aruncă sămânța se întoarce cu veselie când își strânge snopii” (Psalm 126:6).

Iată câteva exemple de oameni care au plâns, fiind întristați după voia lui Dumnezeu:

- *Isaia* a plâns când a văzut slava lui Dumnezeu și, contrastând cu această slavă, a văzut și putreziciunea propriei sale naturi păcătoase; și-atunci el a spus: *„Vai de mine! sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate” (Isaia 6:5).*

- *Ieremia* a plâns pentru poporul lui Dumnezeu căzut din har, dorindu-și ca ochii lui să fie o fântână de lacrimi, să poată plânge în mod continuu pentru ei (*Ieremia 9:1; 13:17*).

- *Daniel* a plâns pentru păcatele poporului lui Dumnezeu (*Daniel 9:20, 21*).

- *Ezra* și *Neemia* au plâns când au văzut starea decăzută a poporului lui Dumnezeu (*Ezra 10:1; Neemia 1:4*).

- *Pavel* a avut, în mod continuu, o mare durere în inima lui pentru propriul său popor (evreu) care nu era întors la Dumnezeu (*Romani 9:1-3*).

Întristările după voia lui Dumnezeu ne vor face să fim mâhniți pentru situațiile care Îi provoacă durere lui Dumnezeu.

Uită-te la idolatria din țara noastră și gândește-te cât de mult trebuie să sufere Domnul din această cauză. Poate ne-am obișnuit atât de mult să vedem temple și idoli în țara noastră, încât nu ne mai deranjează deloc (*Faptele Apostolilor 17:16*). Noi avem însă o responsabilitate înaintea Domnului pentru țara în care trăim.

Dumnezeu a spus: „*dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi vor ierta păcatul și-i voi tămădui țara*” (2 Cronici 7:14).

Îmi aduc aminte de ocazii din trecut, când Domnul mi-a pus o povară pe inimă, să mă rog pentru alții.

Odată, o mamă m-a rugat să mă rog pentru fiul ei care suferea de insomnie. El era dependent de muzică rock și nu avea nici un interes pentru Dumnezeu. Ajutorul psihiatric era fără nici un efect. Capul său palpita ca și ritmul tobelor muzicii pe care o asculta. Dumnezeu, în mila Sa, ne-a răspuns la rugăciune și acest băiat este bine acum. Multe mame sunt inconștiente de pericolul la care sunt expuși copiii lor prin muzica rock.

În una dintre călătoriile mele am văzut un grup de bărbați și femei care aveau cu ei și câteva fetițe de doi-trei ani. Am observat ceva ciudat în comportamentul lor față de copii. Fetițele arătau amorțite și înfricoșate. Văzându-le în acea stare aveam, parcă, o descoperire lăuntrică a faptului că fetițele fuseseră răpite de la părinții lor și li s-a administrat un drog pentru a le induce o stare de amorțeală. Însă, din cauză că nu aveam cum să demonstrez acest lucru, nu am putut face nimic. Văzându-le pe acele biete fetițe abuzate, am fost profund marcată și asta m-a făcut să mă rog pentru copiii răpiți și abuzați din țara noastră.

Cu o altă ocazie, am întâlnit o fată dintr-o țară din Vest care a venit în India cu speranța de a găsi ”pace” prin mediile „guru”, prin meditații transcendente și prin religii orientale. Am avut ocazia să-i mărturisesc despre Domnul Isus Hristos, care este Dumnezeul adevărat, mai presus de orice „guru”, și m-am simțit puternic îndemnată să mă rog pentru ea. Unii vestici L-au găsit pe

Domnul în India. Roagă-L pe Domnul să te folosească ca să mărturisești despre El acestor oameni căutători și nevoiași spirituali, sau roagă-te pentru ei.

Când Isus purta crucea prin Ierusalim și a văzut niște femei plângând pentru El, le-a spus să nu plângă pentru El, ci pentru ele însele și pentru copiii lor: „*Fiițe ale Ierusalimului*”, a spus El, „*nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri*”.

Fiițe *ale Indiei* (și ale României – nota trad.),
putem noi auzi ce ne spune El astăzi?

Capitolul 8

DUMNEZEU ARE UN PLAN CHIAR ȘI CU DUREREA TA FIZICĂ

Multe femei sunt chinuite de boli cronice, fiind nevoite să trăiască cu dureri continue și să aibă nopți nedormite. Mințile lor sunt pline cu gânduri negre în ce privește viitorul – în special gânduri de frică pentru copiii lor care, în eventualitatea că ele mor, vor rămâne fără mamă. Asemenea gânduri pot fi înspăimântătoare.

Multe tânjesc după un răgaz în care să simtă măcar un pic de ușurare a durerilor lor. Chiar și calmantele cele mai puternice încep să-și piardă efectul după o vreme.

Când o femeie află despre o alta că a fost diagnosticată cu cancer, începe să se întrebe dacă nu cumva ea este cea care urmează!

Isus a suferit, și El, durere; de aceea poate să ne înțeleagă și să ne mângâie. El a suferit crucea și numai El ne poate ajuta să rezistăm până la sfârșit, atunci când suntem în dureri. Niciodată să nu cedezi tentației de a-ți lua viața. Cheile morții sunt în mâinile lui Isus (*Apocalipsa 1:18*). Nu încerca să le smulgi de la El. Așteaptă vremea lui Dumnezeu, indiferent cât de mult trebuie să suferi. Între timp, Dumnezeu poate să-ți sfințească viața într-o așa măsură, încât suferința ta, sfințită și ea, va fi o părtășie la suferințele Lui.

„Nașterea își are vremea ei și moartea își are vremea ei” (Eclesiastul 3:2).

Amos 4:12 spune: „Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău”.

Nu trebuie să privim la aceste cuvinte ca la o amenințare îngrozitoare, de a ne pregăti pentru tot ce e mai rău. În schimb, putem privi aceste cuvinte ca pe o invitație plină de iubire din partea Creatorului nostru *de a ne întâlni cu El*. Pentru un creștin adevărat, *a muri* nu înseamnă nimic altceva decât *a schimba locuința*. Este ca un transfer într-o casă mult mai bună. Cerul este Casa noastră finală.

Am citit despre o mamă bolnavă de cancer care în mijlocul durerilor din agonia ei a înregistrat un mesaj pentru fiecare dintre copiii ei – dându-le sfaturi pentru anii în care vor crește, chiar și cu privire la alegerea unui partener pentru căsătorie. Ea le-a mai spus că, dacă tatăl lor va hotărî ca într-o bună zi să se recăsătorească, să o accepte cu dragă inimă pe noua mamă și să o facă să se simtă binevenită. Ea a fost un ispravnic credincios și în durerea din timpul agoniei ei, aducând un rod Domnului, iar când a știut că timpul plecării ei este aproape, a făcut tot ce a putut pentru familia ei.

Plângi când medicul îți dă vești rele despre sănătatea ta?

Aștepți mereu următoarea doză de morfină pentru a-ți ușura durerea? Ridică-ți glasul către Isus. El Însuși a suferit cumplit și a avut dureri intense, și El poate face ca situația să fie mai ușor de suportat pentru tine. El nu va îngădui niciodată să fii încercată peste puterile tale, ci îți va da har și putere să poți răbda fiecare încercare. Durerile noastre pământești ne fac să privim înainte spre acel Locaș mai bun, unde nu va mai fi durere sau suferință.

Îmi amintesc de un refren pe care îl cântăm adesea la întâlnirile bisericii noastre:

*E bucurie în prezența Domnului,
E bucurie în prezența Domnului,
Toate lacrimile și durerile dispar,
E bucurie în prezența Domnului.*

Strofele care urmează după acest refren vorbesc despre *pace, putere și biruință* în prezența Domnului. Cântarea are o imensă putere de a ne calma când suntem în dureri sau avem vreo suferință.

Dacă viața ta este predată în întregime Domnului, în fiecare domeniu al ei, vei vedea că lucrurile merg mult mai ușor când trebuie să treci prin dureri fizice. În trecut, chiar și o durere de cap ți s-a părut, probabil, greu de suportat; dar acum poți să te rogi și să *te bucuri în Domnul*, chiar dacă vine peste tine o boală care îți amenință viața. Domnul a promis că „va fi cu noi când vom trece prin ape” și El ne-a asigurat că „râurile nu ne vor îneca”.

„Când vei trece prin ape adânci și neazuri mari,
Eu voi fi cu tine.

Când vei trece prin râuri de probleme, nu te vei îneca!

Când vei trece prin focul asupririi și al persecuției,
nu te va arde –

Flăcările nu te vor aprinde. Nu-ți fie frică. Eu sunt cu tine” (*Isaia 43:2,5* – Living Bible).

Harul Lui ne este de ajuns în orice situație. Pe măsură ce încercările noastre cresc, crește și măsura aprovizionării harului Său. Slavă Domnului!

Multe din bijuteriile prețioase ale lui Dumnezeu sunt cele care vin din marile adâncimi ale suferinței

inimaginabile. Așa cum diamantele se formează, nevăzute de ochii vreunui om, în adâncimile pământului, având de îndurat căldură și presiune imense, și tu poți fi bijuteria Lui prețioasă. Lacrimile sunt o parte din procesul care ne transformă în asemănarea lui Hristos – dacă te supui cu dragă inimă lucrării lui Dumnezeu și nu verși lacrimile autocompătimirii. Dumnezeu poate schimba *durerea ta în câștigul tău*. (În limba engleză e un joc de cuvinte: *your pain into your gain* – nota trad.)

Unei prietene apropiate i s-a administrat un tratament medicamentos greșit, iar acum suferă permanent din această cauză; dar ea suferea și mai mult pentru că nu se putea hotărî să îl ierte pe medicul care a făcut greșeala. (Nu trebuie să uităm că și medicii sunt ființe omenеști, în stare să facă greșeli.) I-a luat mult timp să-l ierte pe medic și să își accepte soarta. Isus este Marele Medic, care ne vindecă inclusiv rănilor interioare.

Am auzit despre o tânără necreștină, care în timp ce aștepta în stația de autobuz a fost acostată de șeful ei, care era deghizat în femeie, purtând un voal. El avuse pică pe ea, de la o vreme încoace, și acum venise să se răzbune. A aruncat acid pe fața ei și a fugit. Ea a rămas desfigurată și oarbă pentru totdeauna. Înainte fusese o fată frumoasă, dar frumusețea ei era acum pierdută pentru totdeauna. Durerile ei agonizante, specifice arsurilor, erau insuportabile și salonul de spital, unde se afla, răsuna de strigătele ei. Însă, în acel spital, cineva i-a vorbit despre dragostea lui Isus și astfel ochii ei *spirituali* s-au deschis să-L vadă pe Isus ca Mântuitor al ei. Ca rezultat al tratamentului medical prelungit, familia ei a rămas sărăcită; dar și ei au venit la cunoașterea dragostei lui Isus și au fost mântuiți. Am văzut chipul deosebit de frumos al acestei fete pe o poză veche (făcută înainte de a

fi ea mutilată) și știu că voi mai vedea chipul ei, strălucind de o frumusețe mult mai mare, în Ceruri.

Am cunoscut o femeie tânără care, timp de mulți ani, a trebuit să-și îngrijească soțul care paralizase de la brâu în jos, în urma unei căderi. Ei nu auziseră niciodată de Isus până atunci; dar, când toate rudeniile i-au părăsit în urma tragediei și ei erau neajutorați și devastați, Domnul le-a ieșit în cale și ei amândoi L-au găsit pe Isus ca Mântuitor al lor. Acum Dumnezeu îi folosește să slujească altor oameni paralizați și mulți ajung să-L cunoască pe Domnul Isus. În ciuda sărăciei lor extreme și a suferinței lor, fețele lor radiază de fericire. Toți cei care îi vizitează sunt binecuvântați și nu pot uita niciodată fețele lor care radiază de acea seninătate triumfătoare. Totuși, la vremea accidentului, soția aceasta era proaspăt căsătorită și aștepta un copil. Ea devenise ca o persoană care și-a pierdut mințile, strigând zi și noapte timp de luni de zile, imputând lui Dumnezeu faptul că a permis să li se întâmple această tragedie. Atunci însă a venit Isus și i-a inundat cu pacea și puterea Sa. Dumnezeu îi folosește acum cu putere într-o zonă îndepărtată a țării noastre. Ori de câte ori mă gândesc la ei, îmi aduc aminte de *Psalmul 34:5* care spune: „*Când îți întorci privirile spre El te luminezi de bucurie.*” Mărturia lor puternică m-a provocat enorm de mult.

Cunosc o altă soție tânără care, din cauză că nu mai găsea resurse pentru a suporta hărțuiala soțului ei și a părinților acestuia, a încercat să se sinucidă turnând petrol lampant pe ea și dându-și foc. După cum știm, aceasta e cea mai des întâlnită metodă de sinucidere pe care o adoptă femeile din India, când sunt hărțuite de soții și de socrii lor pentru zestre. Însă această femeie tânără nu a murit. Dumnezeu a salvat-o nu doar din acele flăcări, ci și din flăcările Iadului. Ea este acum o soră

minunată într-una din bisericile noastre de la țară și este o mărturie a dragostei și a milei lui Dumnezeu.

Acestea sunt exemple de femei care L-au găsit pe Domnul Isus în urma unor accidente grave. Ori de câte ori îmi amintesc, mă rog și uneori plâng înaintea lui Dumnezeu pentru aceste femei care trebuie să-și trăiască viața într-o suferință fizică continuă.

Cunosc și femei care au fost vindecate în mod miraculos. Unele, după ce au fost vindecate, au devenit ucenice ale lui Isus. Unele au fost eliberate de demoni și acum trăiesc pentru slava lui Dumnezeu.

Când Isus era pe Pământ, El i-a vindecat pe toți cei care au venit la El. Cere-I să te vindece și pe tine. Biblia ne spune că atunci când suntem bolnave să-i chemăm pe prezbiterii Bisericii pentru a ne unge cu untdelemn și pentru a se ruga pentru noi în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va vindeca pe bolnav (*Iacov 5:14, 15*).

Boala poate fi, de asemenea, asociată cu păcatul. Când Domnul a vindecat oameni pe Pământ, El le-a spus unora dintre ei: „Credința ta te-a vindecat. De-acum înainte să nu mai păcătuiești.” Bolile, precum artrita, alergiile, hipertensiunea și gastrita sunt **uneori** în strânsă legătură cu tensiuni interioare, amărăciuni și răniri sentimentale. Așadar, trebuie neapărat ca mai întâi să ne mărturisim păcatul și să-L rugăm pe Domnul să ne ierte. De asemenea, trebuie să îndreptăm lucrurile cu cei pe care i-am ofensat. Asigură-te că nici un duh de neiertare nu are influență asupra ta – indiferent de cât de mult ți-a greșit cineva. Dumnezeu este Cel care vindecă, fie în mod supranatural, fie prin mijloace medicale; iar când ești vindecată, nu uita să aduci mulțumiri lui Dumnezeu și să-I dai Lui toată slava.

Supune-te complet voii lui Dumnezeu și apoi cere-I cu credință Domnului să te vindece. *Dumnezeu este Vindecătorul tău*. Iar după ce ai fost vindecată, dăruiește viața ta, de-acum sănătoasă, înapoi lui Dumnezeu și dedic-o în slujba Lui pentru a fi de folos în binecuvântarea și-n ajutorarea altora.

Nu putem înțelege de ce permite Dumnezeu unora dintre cei mai credincioși copii ai Lui să rămână bolnavi, în timp ce pe alții îi vindecă. Dumnezeu este suveran. El a permis ca Iacov să fie ucis, dar pe Petru l-a eliberat din închisoare printr-o minune (*Faptele Apostolilor 12*). Însă, după cum am spus mai înainte, Domnul nostru este Cel care are cheile morții și numai El poate să deschidă acea ușă pentru tine. Așa că, dacă trăim în voia Sa, nu putem muri înainte de vreme. Nu trebuie să ne temem de moarte. Martirii creștini din primul secol au mers cântând înspre moartea lor.

Amy Charmichael (din Dohnavur, India de Sud) a scris poezii și cărți atât de frumoase atunci când a fost ținută la pat. Probabil că niciodată nu le-ar fi scris dacă ar fi fost în putere și sănătoasă.

Hristos poate fi proslăvit în trupurile noastre atât prin sănătate, cât și printr-un permanent *țepuș* în trupul nostru (*Filipeni 1:20*). Așadar, să luăm suferințele și încercările noastre ca pe niște oportunități pentru a ne smeri înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. Haideți ca *niciodată* să nu plângem pentru noi înșine.

„Popoare, în orice vreme încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui, căci El vă poate ajuta” (Psalmul 62:8).

Când inima ta este aproape de a fi „înfrântă”, Domnul va fi aproape de tine (*Psalm 34:18*).

Când trecem prin Valea Plângerii (Baca), Dumnezeu poate să o transforme într-un izvor de ape

care se vor revărsa cu binecuvântări peste alții (*Psalm 84:6*). Pe măsură ce Dumnezeu ne mângâie și ne înviorează cu ape vii din Ceruri, în mijlocul suferințelor noastre, putem dărui aceste ape vii și celor din jurul nostru.

Într-o zi, Dumnezeu a promis că va șterge orice lacrimă din ochii noștri (*Apocalipsa 21:1-4*). Atunci nu vor mai fi suferințe, încercări sau moarte, nu vor mai fi gemete sau plânsete sau dureri, pentru că toate acestea vor aparține trecutului. Privind în sus, abia așteptăm Cerurile noi și Pământul nou, unde Tatăl nostru va locui cu noi pentru totdeauna.

Astfel, inimile noastre strigă cu dor, zicând: „*Vino Doamne Isuse*”.

Capitolul 9

DUMNEZEU SE ÎNGRIJEȘTE DE FEMEILE CARE PLÂNG

Fiul lui Dumnezeu a venit pe Pământ să ne arate că Tatăl ne iubește și nu este mâniat pe noi. De asemenea, El a ridicat femeii din condițiile degradante și umilitoare în care societatea le aruncase. Citim în Evangheliile despre multe femei care au venit la El în diferite momente și cu diferite nevoi. Isus nu le-a ignorat strigătul nici măcar odată. El întotdeauna a avut un Cuvânt plin de bunăvoință pentru femeile care plâng.

Am putea spune că, în tăcere, Isus le-a întrebat mereu: „*Femeie, de ce plângi?*”

Fără îndoială că **Maria Magdalena** a plâns mult în viața ei. Odată, ea a fost posedată de șapte duhuri rele, dar Isus a eliberat-o și ea nu și-a uitat niciodată datoria pe care o avea față de Isus. Din recunoștința ei a rezultat o dedicare plină de pasiune în slujba Domnului Isus. Satan i-a distrus viața. Duhurile rele intrau în viața ei unele după altele și o posedau și ea era cunoscută în oraș drept o femeie violentă – drept una de care trebuia să te ferești; dar noi vedem în ea o demonstrație a modului în care Isus poate să-i ridice pe cei care se găsesc în adâncimile disperării, fiind adânc scufundați în mocirla păcatului, și să-i așeze pe tronuri spirituale. Aleluia!

Maria și **Marta** au fost alte două femei care au plâns. Ele erau două surori care și-au deschis casa pentru Isus. Domnul a găsit deseori hrană și un loc pentru odihnă în căminul lor, iar ele erau mereu bucuroase și neobosite pentru a lucra, pline de zel, pentru Domnul lor. Într-o zi, Lazăr, fratele lor, a căzut greu bolnav la pat, iar ele au trimis de urgență o cerere de ajutor la Isus. Însă *capitolul 11* din Evanghelia după *Ioan* relatează modul în care Isus și-a întârziat intenționat venirea la casa lor. Ele nu puteau să înțeleagă. De ce nu venea? Chiar și fiecare întârziere a răspunsului la rugăciunile noastre este plănuită de Dumnezeu, ca să ne dea ceva mai bun decât ceea ce am cerut noi. În final, Lazăr a murit. După înmormântarea lui a sosit Isus. Marta și Maria au avut reacții diferite față de El – prima s-a tânguit cu amărăciune, pe când cealaltă și-a reținut amărăciunea și era tăcută. Isus însă le-a înțeles amărăciunea. El a luat parte la durerea lor și chiar a plâns. A iertat reclamațiile și amărăciunea lor și l-a înviat din morți pe fratele lor. Ele așteptaseră de la Isus doar o *vindecare*, însă El a venit și le-a dăruit o *înviere*, plânsul lor fiind transformat în bucurie. Isus „*este același ieri și azi și în veci*”. El „*poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi*”. El chiar și astăzi plânge cu femeile și le șterge lacrimile.

Citim în Evanghelia despre **o femeie necunoscută** care, înainte de a se întâlni cu Isus, trăise timp de 12 ani cu o continuă scurgere de sânge în trupul ei. Ea a mers de la un doctor la altul – și aceștia au jefuit-o de toate economiile ei. Boala ei era una stânjenitoare, clasificată de societate ca „hemoragie”. De la atâta pierdere de sânge trebuie să fi fost o femeie slabă și anemică. Multe nopți și-a udat perna cu lacrimi, plângând și cerându-I lui Dumnezeu să o vindece. Ea aștepta cu nerăbdare să vină Mesia și să elibereze pe Israel din toate suferințele sale, dar de doisprezece ani nu

venise nici un răspuns. Apoi, într-o zi, a auzit că Mesia a venit și că vizita orașul ei. Mulțimea era imensă în ziua aceea, îmbulzindu-se în jurul lui Isus, dar ea era hotărâtă să treacă prin mulțime și să se atingă măcar de hainele lui Isus. Această femeie slabă s-a înghesuit și a străpuns mulțimea aceea de bărbați, femei și copii, reușind, în final, să-și întindă mâna prin mulțime și să atingă cu degetele ei doar marginile veșmintelor lui Isus. A fost vindecată instantaneu. Isus s-a oprit și a chemat-o la El, iar ea a mărturisit cu sfială înaintea mulțimii. De atunci, timp de 2000 de ani, mărturia ei a binecuvântat oameni din toate națiunile.

Poate ești și tu o femeie necunoscută care a vărsat multe lacrimi. Poate suferi de o boală stânjenitoare. Domnul nu te va dezamăgi. Vino la El. Putem să-L atingem, prin credință, chiar și astăzi. Isus „*a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre*” și „*prin rănile Lui suntem vindecați*”.

În *Ioan capitolul 4* citim despre o altă femeie aflată în nevoie – de data aceasta **o samariteană** – a cărei viață fusese una disprețuită de societate. Ea a fost căsătorită și apoi recăsătorită de cinci ori. Cel cu care trăia, la momentul întâlnirii ei cu Isus, nici măcar nu era soțul ei. E foarte posibil că ea, la acel moment, era deja sătulă de viața ei. Evreii îi disprețuiau pe samariteni, considerându-i o *rasă inferioară*. De obicei, femeile din Samaria mergeau la fântâna satului să ia apă dimineața, dar ea trebuie să fi avut în trecut atât de multe experiențe neplăcute cu celelalte femei din sat. Posibil că ele o făceau să se simtă desconsiderată, unele făcându-i remarci usturătoare, altele evitând compania ei. Probabil că singurele însoțitoare permanente în Samaria să-i fi fost rușinea, respingerea și amărăciunea. Astfel încât, acum prefera să vină la fântână la amiază, când nimeni nu era

primprejur. Imaginează-ți surpriza ei când acolo a găsit un bărbat. În călătoria Lui, Învățătorul din Nazaret a trecut intenționat prin Samaria ca s-o întâlnească și în după-amiaza aceea a rămas acolo, la fântână, să vorbească cu ea. Ca punct de plecare al conversației lor, El S-a folosit de setea Lui și a început să-i arate, treptat, femeii că ea era cea care avea nevoie de Apa Vieții. În final, Domnul a folosit-o să aducă întregul sat la pocăință.

Ce speranță oferă Isus femeilor desconsiderate care sunt evitate de societate! Poate că ești asuprită, ignorată și aparții unei rase disprețuite, fără să ai pe cineva care să lupte pentru drepturile tale. *Femeie, tu nu mai trebuie să plângi. Răscumpărătorul tău a venit pentru tine.*

În *Matei 15:22* citim despre **o femeie canaanită plânsă la față, dar stăruitoare**. Ea nu făcea parte din „*rasa celor aleși*”, dar Dumnezeu i-a purtat de grijă. La momentul întâlnirii ei cu Isus, fiica ei era posedată demonic, probabil de mai mulți ani, și nu știa unde să meargă după ajutor. Ea a auzit că în Israel a venit un Prooroc care îi eliberează pe oameni de demoni; dar era prea dificil și, probabil, mult prea costisitor pentru ea să călătorească până în Israel. Pe lângă acest impediment mai era și faptul că ea nu era o izraelită și nu știa dacă Isus ar fi avut timp să o asculte și s-o ajute. Astfel, probabil că a renunțat la speranța de a-și vedea fiica vindecată. Totuși, prea puțin cunoștea această femeie intensitatea cu care o iubea Dumnezeu, faptul că El i-a văzut lacrimile și că *Îl trimitea acum pe Isus la ea*. Isus a parcurs 80 de kilometri din Galilea până la orașul ei și apoi a parcurs aceeași distanță și înapoi, *doar ca s-o ajute*. Când L-a întâlnit pe Isus, ea a știut că era o străină și că nu merita nimic de la Dumnezeu. Ea a acceptat cu bucurie poziția de „cățel” înaintea Domnului și a cerut ca,

dacă se poate, să primească măcar o fărâmatură care a căzut de la masa copiilor. *Ea a crezut că o fărâmatură din mâna Domnului era îndeajuns ca să alunge demonul din fiica ei. Ce credință!!* Isus i-a dat ceea ce a cerut. Fiica ei era la mare distanță de acel loc, dar a fost eliberată instantaneu. Anii plini de lacrimi au fost înlocuiți de bucurie și de fericire în acea zi.

Ce exemplu pentru tine, dragă mamă, despre cum să-l cauți pe Domnul nostru minunat! El ți-a văzut și ție lacrimile și îți cunoaște nevoia. Poate fiica ta locuiește departe de tine, dar tu poți să o aduci la picioarele Domnului nostru și ea poate fi eliberată. Domnul va parcurge orice distanță ca să-ți ștergă lacrimile și să îți schimbe plânsul în râs. Și amintește-ți: tu *nu* ești un câțel, ci o fiică a lui Dumnezeu. Poți să primești *însăși pâinea copiilor*, nu doar fărâmaturile care cad de la masa acestora! Du-te, deci, cu deplină credință înaintea Domnului și cere-i ceea ce dorești pentru fiicele și fiii tăi, care au fost înșelați și posedați de Satan. Domnul îi va elibera pe fiecare dintre ei.

Odată a fost adusă la Isus de către farisei **o femeie prinsă în preacurvie, care plângea** (*Ioan capitolul 8*). Potrivit legii evreiești ea merita să fie omorâtă cu pietre. Așa că ei au adus-o la Învățătorul învățătorilor, pentru a-L prinde în cursă. Dacă o elibera, ei l-ar fi acuzat de încălcarea Legii. Dacă ar fi poruncit ca ea să fie ucisă cu pietre, Și-ar fi pierdut reputația de Învățător al compasiunii față de semeni. Era o situație fără ieșire. Cum se spune (folosind terminologia de la aruncarea cu banul): „dacă iese cap – ei câștigă; dacă iese pajură – tu pierzi”. Isus a tratat fiecare situație cu înțelepciune. Chiar și nebunia lui Dumnezeu e mai înțeleaptă decât înțelepciunea oamenilor (*1 Corinteni 1:25*). Isus a avut milă de ea, pentru că El a înțeles ce anume a făcut-o să

trăiască în modul în care a trăit. Se poate să nu fi fost alegerea ei, pe baza voinței ei libere. Probabil că niște bărbați au momit-o cu promisiuni false și apoi au învins-o. Apoi, bărbații au folosit-o în mod repetat și apoi au alungat-o. Ea ura această viață, dar cum să-și câștige traiul? Cu greu trecea o zi fără ca ea să nu plângă. Însă cine ar înțelege-o? Cine ar ajuta-o? Da, Isus le-ar face pe amândouă. El ar înțelege-o și ar ajuta-o.

Cunosc multe femei care în ziua de azi sunt salvate de la o astfel de viață prin ucenici curajoși ai lui Isus, care își asumă riscul confruntării cu mafioții proprietari ai caselor de prostituție. Femeile care plâng în astfel de bordeluri și-au pierdut orice speranță de a trăi o viață normală. Unele au fost răpite, încă din copilărie, de către agenți care se ocupă cu trafic de carne vie. Ele nici nu își cunosc părinții sau de unde vin. Multe dintre aceste femei au devenit dependente de droguri și au nevoie de banii pe care îi obțin din prostituție ca să își satisfacă pofta nepotolită după droguri. Multe altele sunt infestate cu virusul HIV și au parte de o moarte înceată. Lui Isus îi pasă de astfel de femei care plâng și vrea să le elibereze. Chiar și azi, El vrea să ne folosească, pe tine și pe mine, pentru această lucrare.

Această femeie prinsă în preacurvie nu ar fi gândit că va mai apuca o nouă zi. Probabil că plângea chiar și în timp ce stătea acolo, înaintea acuzatorilor ei, așteptându-se în orice moment să fie lovită de prima piatră. Ea a văzut mila pe fața lui Isus, iar ochii ei rugători sperau că El va înțelege. Da! El a înțeles. A iertat-o și i-a schimbat direcția vieții, așezând-o pe o nouă Cale, a uceniciei și a utilității față de societate. Isus poate face la fel și pentru tine, indiferent cât de rău ai decăzut. Iată cuvintele Lui pentru tine, astăzi: „*Nici Eu nu te osândesc. Du-te și să nu mai păcătuiești*”.

În Vechiul Testament, de asemenea, citim despre o altă prostituată care a găsit îndurare la Dumnezeu. Numele ei era **Rahav** și ea locuia cu copiii ei în cetatea Ierihon. În ciuda prăbușirilor ei morale, ea *avea credință în Dumnezeu*. Probabil că a plâns mult pentru trecutul ei și-acum, de dragul copiilor săi, dorea să devină o femeie mai bună. Dumnezeu a văzut dorința ei, așa că a călăuzit pașii spionilor israeliți către casa ei. Ea i-a ajutat și astfel, pe când tot restul Ierihonului a fost distrus, viața ei a fost salvată. Ea chiar s-a căsătorit cu un Israelit, numit Salmon, și a devenit o parte a arborelui genealogic al lui Isus Însuși!! Numele ei se găsește acum în „**Lista Biruitorilor prin Credință**”, din *Evrei capitolul 11*, alături de Avraam, Moise și Samuel! Nu este acesta un fapt uimitor? Singurii oameni din acea vreme ale căror nume se află în *Evrei capitolul 11* sunt Moise și Rahav!! Căile lui Dumnezeu sunt cu-adevărat uimitoare. Dumnezeu poate face la fel și pentru tine, dragă soră, care rătăcești acum și te zbați, neștiind cum să o scoți la capăt.

Vedem **o văduvă care plânge** în cetatea Nain. Singurul ei fiu, tânărul care avea grijă de ea la anii bătrâneții ei, tocmai murise pe neașteptate. Ea nu se mai putea opri din plâns. Încearca să amâne înmormântarea cât mai mult posibil, zăbovind lângă sicriu și neputându-și dezlipi privirea de la fața fiului ei drag. Cu greu, ea a permis jelicitorilor să scoată sicriul din casă și i-a urmat plângând. Se aștepta ca după înmormântare să petreacă acasă o noapte tristă și singuratică. Prea puțin avea cunoștința de bucuriile minunate pe care le avea pregătite Tatăl ei iubitor din Ceruri pentru ea. Isus Și-a plănuit călătoria la Nain tocmai în acea vreme. El nu întârzie niciodată. Isus S-a atins de sicriu, oprind cortegiul funerar, l-a înviat pe acel tinerel mort și l-a dăruit din nou mamei sale. Dumnezeu se îngrijește de

tine și El va trece și pe la tine în vremea ta de întristare, dragă soră văduvă și neajutorată.

Toate văduvele au un loc special în inima lui Dumnezeu. De obicei, ele nu au pe nimeni care să le poarte de grijă aici pe Pământ. Sunt neajutate și mulți oameni le exploatează. Însă Dumnezeu este Dumnezeul văduvelor și al orfanilor și El spune „*Văduvele tale să se încreadă în Mine!*” (*Ieremia 49:11*). Așadar, revendică-ți drepturile, dragă soră văduvă, și du-te nestingherită la Soțul tău Divin și Tatăl tău Ceresc.

Tot în Vechiul Testament citim despre **o femeie** al cărei fiu a murit (*2 Împărați 4:20*). Ea a mers să-l găsească pe proorocul Domnului, Elisei, deoarece știa că numai el putea să o ajute. Nimeni dintre cei care au văzut-o în acea zi nu vedeau pe fața ei vreun indiciu al faptului că *plânsese în sinea ei* în timp ce străbătuse drumul acela lung. Când l-a întâlnit pe Elisei, ea a vorbit cu el în limbajul credinței, spunându-i despre copilul ei mort: „este bine” (*2 Împărați 4:26*). Nu e de mirare că și-a primit fiul înapoi dintre cei morți. Dumnezeu onorează asemenea credință.

În *capitolul 13 din Evanghelia după Luca* citim despre **o femeie invalidă**. Ea a fost chinuită timp de optsprezece ani de o boală ciudată care i-a deformat trupul, așa încât nu mai putea umbla normal. Însă ea, făcând abstracție de durerea și invaliditatea ei, participa cu credincioșie la adunări în fiecare săptămână. A fost bine că nu a ratat întâlnirea din acea zi de Sabat, pentru că aceea a fost ziua pe care o plănuiise Dumnezeu pentru vindecarea ei. Legăturile lui Satan erau peste ea de atât de mulți ani. Starea sănătății ei, complet lipsită de orice speranță, o făcea să umble ca un animal. Asta face diavolul din victimele sale (*Luca 13:11-13*). În toți acei optsprezece ani ea trebuie să fi plâns în timp ce cobora pe

ulițe, îndurând batjocurile copiilor care îi imitau mersul. Ea nu putea să privească în sus, dar inima ei îl aștepta pe Dumnezeu ei să-o elibereze. Altor, probabil că le provoca milă, dar chiar și *acest* fapt poate face pe cineva să plângă. Unii copii poate că erau înfricoșați văzând chipul ei deformat și ridat de atâta durere. Probabil că în multe nopți și-a ridicat glasul către Dumnezeu, cerând eliberare din nenorocirea pe care a pus-o diavolul peste ea. Atunci a venit Isus și a eliberat-o. Isus a văzut-o în sinagogă, a chemat-o în față și a rostit acele minunate și eliberatoare cuvinte: „*Femeie, ești dezlegată de neputința ta!*”. Acum ea putea să-și ridice privirea drept în sus, spre Cer, și să-L laude pe Tatăl ei care o eliberase.

După douăzeci de secole, acele cuvinte au ajuns *acum* până la tine: „FEMEIE, EȘTI DEZLEGATĂ DE NEPUTINȚA TA!” (*Luca 13:12*).

Dragă soră, n-ai vrea tu să iei astăzi cuvintele acestea în mod personal ca venind de la Domnul tău? Ești liberă acum să-l glorifici pe Dumnezeu, liberă de orice legătură, de orice păcat, depresie, indispoziții, complicații, mahmureală și orice lucru mizerabil pe care l-a inventat vreodată Satan pentru a hărțui cu ele femeile de-a lungul secolelor. Ești liberă de legătura tradițiilor, eliberată de temperamentul tău respingător, de limba ta necontrolată, de amărăciunea ta, de atitudinile neiertătoare, de resentimentele tale, eliberată de puterile demonice care te-au apăsător și te-au ținut legată atâta timp. Îndreaptă-te acum și glorifică-l pe Dumnezeu.

Slujește-L. Nu mai e nevoie să porți după tine acea subapreciere a propriei tale persoane. Ești prețioasă în ochii lui Dumnezeu, chiar dacă alții te disprețuiesc și nu văd valoarea ta. Mâna lui Dumnezeu este peste viața ta începând de azi.

„Fiul lui Dumnezeu a venit să dezlege orice legătură pe care Satan a înnodat-o în viața ta” (1 Ioan 3:8 – parafrizat).

„Dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi” (Ioan 8:36).

Isus a numit-o pe acea femeie „fiica lui Avraam”. Potrivit Scripturii din 1 Petru 3:6, și noi suntem fiice ale lui Avraam – fiicele lui **Sara**, acea femeie a credinței care în acest pasaj ne este dată ca un exemplu de urmat. Ea a primit copilul care i-a fost promis într-un mod miraculos. E foarte probabil că după căsătoria ei, când fusese stearpă, și ea a *plâns timp de mulți ani*. Ea a așteptat timp de mai mulți ani copilul promis și probabil că a fost ispitită de mai multe ori să renunțe la speranță. Era o rușine în zilele acelea (ca și astăzi în multe părți ale Indiei) să fii stearpă. Probabil că multe mame îngâmfate o luau în derâdere pe Sara și ea a trebuit să facă față comentariilor rafinate și remarcilor false ale altora. Probabil că, în astfel de situații, ea intra în cortul ei și plângea înaintea Dumnezeului ei. Dumnezeu a văzut lacrimile ei și i-a răspuns. Așa că nu renunța la rugăciunea cu lacrimi. Niciodată să nu-ți pierzi credința. Dumnezeu îți va răspunde degrabă, o, femeie a credinței!

În încheiere, poate cea mai potrivită ar fi relatarea frumoasă a acelei **femei păcătoase care plângea** și care a adus un vas de alabastru cu mir scump și care, după ce a spălat picioarele pline de praf ale lui Isus cu lacrimile ei, le-a uns cu mir. (Picioarele acelea obosite au umblat pe drumurile Palestinei și pentru mine și tine.) Isus i-a văzut lacrimile, pocăința ei, dorința ei de a renunța la viața ei păcătoasă și năzuința ei pentru a fi acceptată de Dumnezeu. El a văzut și motivele acestor lacrimi. Liderii religioși de la acea masă au văzut-o doar ca pe o păcătoasă. Ei se uitau la ea din exterior. Isus a

văzut ce era în inima ei. Ei i s-a iertat mult, așa că iubea mult. Vasul de alabastru cu mir (care era așa de scump, încât pentru a-l putea cumpăra și-a cheltuit, probabil, economiile de o viață) a fost un semn al dragostei ei față de Dumnezeu. În acea zi, ea și-a împrăștiat mireasma mirului nu doar în acea casă, ci și peste toată istoria care s-a scris de-atunci, timp de 20 de secole, în inima multor alte femei ca mine și ca tine.

Isus i-a dăruit *iertare, mântuire și pace*. Apoi le-a spus celor invitați la masă povestea unui cămătar care i-a iertat pe doi dintre datornicii lui: pe unul care îi datora puțin și pe altul care îi datora o sumă mare de bani. „Care din cei doi îl vor iubi mai mult?” a întrebat Isus. Apoi, arătând către femeia păcătoasă, a spus că ea Îl iubea mai mult decât oricare dintre cei prezenți, pentru că „ei i s-a iertat mult”.

Isus a folosit femeii păcătoase și suferinde ca să îi învețe pe oameni multe adevăruri minunate despre Împărăția lui Dumnezeu. El înțelege conjunctura în care se găsesc astăzi femeile, în cultura noastră indiană, și a venit să ne ridice, să ne dea speranță și să ne facă să devenim conștiente de imensa noastră valoare în ochii lui Dumnezeu. Dintre cei care vor veni la El, nimeni nu va fi respins vreodată. Când a fost pe Pământ, El a binecuvântat fiecare femeie care a venit vreodată la El cu nevoia ei și El este Același și astăzi.

Scumpele mele femei, fiecareia dintre noi i s-a iertat mult. De aceea trebuie neapărat să-l iubim mult pe Domnul. El vrea să ne folosească acum pentru a arăta uimitoarele Sale adevăruri la mulți alții din jurul nostru.

Așa că „Trezește-te, o, fiică a Sionului, îmbracă-te cu putere. Pune-ți hainele de sărbătoare. Ridică-te din țărână. Dezleagă-ți legăturile de robie de la gât. Lasă

lumina ta să strălucească, căci slava Domnului a răsărit peste tine” (*Isaia 52:1,2; 60:1* – Living Bible).

Titlul cărți în limba engleză: ***Woman, Why are you weeping?***,
postată pe pagina de WEB: **www.cfcindia.com**

Traducerea din limba engleză: *Voichița Puie și Diana Joldeș*
Corectarea ortografică: *Nicu Tulici*
Tehnoredactare computerizată: *Adrian Rus*

Drept de autor – Annie Zac Poonen (2001)
16 DaCosta Square,
Bangalore – 560084, India.
www.cfcindia.com

Această carte este sub incidența dreptului de autor pentru a preveni abuzurile. Este interzisă retipărirea sau traducerea acestei cărți fără permisiunea scrisă a autorului.

Pentru mai multe informații sau comenzi la ediția în limba română, vă rugăm să contactați editura:

SC ALFA SOFTWARE SA Zalău
450098 - Zalău, Str. Simion Bărnuțiu, Nr. 1, Bl A27, Parter
Telefon/Fax: +40-260-662.112, 612.777, 610.375
E-mail: **mail@harulzalau.ro**, **comanda.carti@harulzalau.ro**
Web: **www.harulzalau.ro**

Cărțile publicate în limba engleză de către Annie Zac Poonen se pot consulta pe pagina de web: www.cfcindia.com, iar pe pagina: www.harulzalau.ro, cele care au fost traduse în limba română, respectiv:

- **Femeie, de ce plângi?**

Sunt în curs de apariție:

- **Mame învățate de Însuși Dumnezeu**
- **Punctul de vedere al unei tinere**